

Kurs Omega:

Praktyczne przygotowanie
dla
założycieli kościołów

Modlitwa

Opracowany przez

The Alliance for Saturation Church Planting

we współpracy z

Peter Deyneka Russian Ministries

**Kurs Omega:
Praktyczne przygotowanie dla chrześcijan zakładających kościoły
Modlitwa**

Published by
The Bible League, 16801 Van Dam Road, South Holland, IL 60473 USA
Tel: (800) 334-7017 E-mail: BibleLeague@xc.org www.bibleleague.org

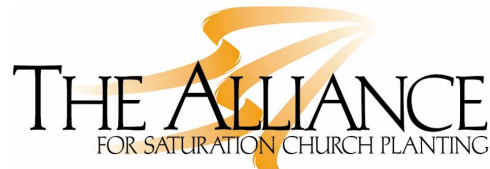
Copyright ©1999 by *The Alliance for Saturation Church Planting*.
This material was prepared in cooperation with Peter Deyneka Russian Ministries, Project 250.

Pozwalamy i zachęcamy do kopiowania i rozprowadzania tego materiału w dowolnej formie, pod warunkiem, że: (1) będzie podany autor, (2) jeżeli dokonasz modyfikacji, zostaną one zaznaczone, (3) nie będziesz pobierał opłaty przewyższającej koszt kopiowania i (4) nie wykonasz więcej niż 1 000 kopii.

Jeżeli chciałbyś umieścić ten materiał w internecie lub jeżeli zamierzasz wykorzystać go w sposób inny niż powyższy, prosimy o skontaktowanie się z:

The Alliance for Saturation Church Planting, H-1111 Budapest, Budafoki út 34/B III/2, HUNGARY,
tel.: +(36-1) 466-5978 and 385-8199 Fax: +(36-1) 365-6406. E-Mail: SCPAlliance@compuserve.com.
Zachęcamy także do tłumaczeń i adaptacji do własnego kontekstu kulturowego. W takim przypadku również prosimy o kontakt z *The Alliance*, żebyśmy mogli udzielić zachęty i poinformować innych, którzy mogą być zainteresowani użyciem twojej wersji językowej lub innym wykorzystaniem tego materiału.

Więcej informacji na temat służby *The Alliance* możesz uzyskać kontaktując się z:

P.O. Box 843
Monument, CO, USA 80132-0843
Toll-free: (800) 649-2440
E-mail: Contact_USA@AllianceSCP.org
www.AllianceSCP.org
Europe Field Office E-mail: SCPAlliance@compuserve.com

Peter Deyneka

Russian Ministries

Project 250
P.O. Box 496, 1415 Hill Avenue
Wheaton, IL, USA 60189
Tel: (630) 462-1739 Fax: (630) 690-2976
E-mail: RMUSA@ASR.ru
www.russian-ministries.org

Tekst Biblii, jeśli nie zaznaczono inaczej, pochodzi z: „Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu”, Brytyjskie i Zagraniczne Towarzystwo Biblijne, Warszawa.

Printed in Poland

O THE ALLIANCE

Program ten został przygotowany przez *The Alliance for Saturation Church Planting* we współpracy z Project 250 z Peter Deyneka Russian Ministries. *The Alliance* to grupa współpracujących kościołów i organizacji misyjnych, które mobilizują wierzących do napelnienia ewangelicznymi kościołami każdego kraju w Europie Centralnej i Wschodniej oraz byłym Związku Radzieckim. Saturation Church Planting to strategia starająca się założyć lokalne kościoły w każdym mieście, wiosce i osiedlu, aby ludzie, którzy przyjmą Chrystusa, mieli lokalną wspólnotę, w której mogliby wzrastać i przygotowywać się do służby. *The Alliance* wychodzi z założenia, że połączenie sił wzmacnia skuteczność, redukuje powtarzanie się i demonstrowanie jedności wierzących w Chrystusa.

W CO WIERZYMY:

- Kościół lokalny jest głównym narzędziem Boga w ewangelizacji i uczniostwie.
- Partnerstwo z kościołami i organizacjami misyjnymi ma kluczowe znaczenie dla pomnażania lokalnych kościołów i rozwoju ruchów zakładania kościołów aż do nasycenia.
- Praktyczne przygotowywanie przywódców jest konieczne dla zakładania kościołów i wzrostu kościoła.
- Traktat w Lozannie jest wyznaniem wiary dla *The Alliance*.

CO ROBIMY:

Praktyczne przygotowywanie i doradztwo dla chrześcijan zakładających kościoły

The Alliance zapewnia oparte na praktycznych umiejętnościach przygotowanie w formie seminariów, z praktycznymi zadaniami służby mającymi na uwadze zakładanie pomnażających się kościołów.

Gromadzenie informacji

Właściwa informacja prowadzi do trafnych decyzji w zakładaniu kościołów. *The Alliance* może Ci pomóc przez szkolenie i konsultacje w zakresie gromadzenia informacji odnośnie do zakładania kościołów i ich wzrostu.

Konsultacje w zakresie ruchu modlitwy

Ruch zakładania kościołów rozpoczyna się od wizji, którą odkrywamy i udoskonalamy szukając w modlitwie Bożego planu. *The Alliance* może pomóc Ci lepiej zrozumieć rolę ruchów modlitwy w zadaniu zakładania kościołów oraz podpowie, jak wspierać ruch modlitwy w Twoim regionie.

Ukazywanie wizji

Czego Bóg chce dla twojego kraju? On pragnie, by wszędzie były kościoły! *The Alliance* może pomóc w ukazywaniu wizji nowych kościołów przez seminaria na temat zasad zakładania kościołów aż do nasycenia.

ABY UZYSKAĆ WIĘCEJ INFORMACJI, SKONTAKTUJ SIĘ Z:

The Alliance for Saturation Church Planting – Polska
ul. Trzmiela 1
60-185 Skórzewo
Tel: (0601) 229-213
E-Mail: ascp.poland@europe.com

The Alliance for Saturation Church Planting
Regional Resource Team
H-1111 Budapest
Budafoki út 34/B III/2, HUNGARY
Tel: +(36-1) 466-5978 lub 385-8199
Fax: + (36-1) 365-6406
E-mail: SCPAlliance@compuserve.com

PODZIĘKOWANIA

Dziękujemy wszystkim, którzy wnieśli swój wkład w przygotowanie podręczników tej serii. Następujące osoby przyczyniły się w dużym stopniu do ich powstania, głównie pisząc i redagując materiały. Panie, załóż swój kościół aż po krańce ziemi!

Jay Weaver, General Editor, *World Team*

Richard Beckham	<i>Greater Europe Mission</i>
David & Lisa Bromlow	<i>Christ For Russia</i>
Ron Brunson	<i>World Witness and United World Mission</i>
Don Crane	<i>Greater Europe Mission</i>
Bea Crane	<i>Greater Europe Mission</i>
Hunter Dockery	<i>World Harvest Mission</i>
Mike Elwood	<i>Greater Europe Mission</i>
Jeff Geske	<i>United World Mission</i>
Dave Henderson	<i>C B International</i>
	<i>-- Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Bob Mackey	<i>United World Mission</i>
Bob Martin	<i>United World Mission</i>
Paul Michaels	<i>Grace Brethren Intl. Mission</i>
Norie Roeder	<i>United World Mission</i>
Ki Sanders	<i>World Team</i>
Larry Sallee	<i>UFM International</i>
	<i>-- Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Eric Villanueva	<i>United World Mission</i>
David Westrum	<i>Interlink Ministries</i>
	<i>-- Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries</i>

SPECJALNE PODZIĘKOWANIA ZA POMOC ADMINISTRACYJNĄ I TECHNICZNĄ DLA:

Edith Bond	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
David Gál	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
Nell Harden	<i>Retired English Professor</i>

Spis treści

Wstęp: Myślenie Typu	i
I. na czym polega myślenie typu „z”?	i
II. zakładanie kościołów aż do nasycenia	ii
III. kilka niezbędnych kroków do osiągnięcia „z”	iii
IV. myślenie typu „Z” owocuje działaniem typu „z”	iv
Lekcja 1,2: Koncert Modlitwy - Modlitwa o Przebudzenie.....	3
I. jak zaplanować i poprowadzić koncert modlitwy	3
II. koncert modlitwy	5
Lekcja 3: Jak Pomagać W Modlitwie.....	7
I. modlitwa podstawą ewangelizacji i zakładania kościołów	7
II. jak połączyć modlitwę z ewangelizacją i zakładaniem kościołów	8
III. badanie: zbieranie informacji do modlitwy.....	11
Dodatek 3A: Trójki Modlitewne.....	13
I. czym jest trójka modlitewna?.....	13
II. jak sprawić, by trójka modlitewna działała.....	13
III. arkusz trójki modlitewnej.....	13
Lekcja 4: Koncert Modlitwy - Oddawanie Bogu Czci i Rozważanie ...	15
I. oddawanie panu chwały (psalm 95:1-5).....	15
II. uwielbianie Pana (psalm 95:6-7).....	16
III. słuchajcie jego głosu (psalm 95: 8-11).....	16
Lekcja 5: Modlitwa I Post	17
I. niezbędny charakter modlitwy	17
II. rola postu.....	18
Lekcja 6: Koncert Modlitwy - Modlitwa o Rozszerzanie Się Ewangelii	21
.....	
I. dzięki czynimy Ojcu – list do kolosan 1:3-5.....	21
II. módl się o to, by ewangelię słyszano na całym świecie – List do kolosan 1: 6-8	22
III. módl się o to, by bóg napełnił cię poznaniem swojej woli – list do kolosan 1:9-11	22
IV. dziękujcie ojcu—list do kolosan 1:12-14.....	23
Lekcja 8,9: Modlitwa o Przebudzenie	25
I. ewangelia dla wszystkich ludzi.....	25
II. modlitwa o świat	26
III. modlitwa o przebudzenie – o cały świat	27
Lekcja 10: Zachęcanie do Modlitwy Wspierającej Ruch Zakładania	
Kościołów	29
I. badanie terenu	30

II.	przekazywanie wizji: czego Bóg pragnie dla tego miejsca?	30
III.	przygotowuj i przysposabiaj ludzi, którzy będą modlić się o zakładanie kościołów aż do nasycenia	31
IV.	znajdź przywódców modlitwy i kontaktuj ich ze sobą	32

Lekcja 11, 12: Koncert Modlitwy - Dziękowanie Bogu Za Jego

Wierność..... 35

I.	wychwalanie Boga za jego wierność	35
II.	przypomnienie Bożych błogosławieństw z przeszłości.....	35
III.	módlcie się za stałą pracą zakładania kościołów.....	36
IV.	świętujcie dobroć Boga pieśniami i uwielbieniem.....	36

WIZJA SCP

WSTĘP

Myślenie typu „Z” CZEGO PRAGNIE BÓG?

☞ Cel lekcji

Celem tej lekcji jest podkreślenie roli, jaką pełni wizja w cyklu zakładania kościołów.

☞ Główne punkty

- Myślenie typu „Z” bierze pod uwagę to, czego pragnie dokonać Bóg dla swojej chwały na danym terenie.
- Zakładanie kościołów aż do nasycenia jest wypełnianiem Wielkiego Nakazu Misyjnego poprzez zakładanie ich w taki sposób, by każdy mężczyzna, kobieta i dziecko mieli szansę przyjęcia ewangelii dzięki świadectwu miejscowego kościoła.

☞ Pożądane rezultaty

Po opanowaniu treści tej lekcji każdy uczestnik powinien:

- Posiadać wizję wychodzenia z ewangelią do świata, swego narodu, regionu, miasta, wsi i otoczenia.
- Zdawać sobie sprawę, że Bożą wolą jest, by każdy mężczyzna, kobieta i dziecko mogli usłyszeć i zrozumieć przesłanie ewangelii oraz przyjąć Chrystusa jako swego osobistego Pana i Zbawiciela.
- Zajmować się zakładaniem kościołów w oparciu o myślenie typu „Z” lub wizję docelową.

☞ Propozycje dla prowadzących nauczanie

Myślenie typu „Z” przekazuje wizję *ostatecznego* Bożego planu dla danego narodu, regionu, miasta, wsi czy otoczenia. Plan ten polega na tym, by każdy mężczyzna, kobieta i dziecko usłyszeli i zrozumieli ewangelię oraz mieli okazję przyjąć Jezusa Chrystusa jako swego osobistego Pana i Zbawcę. Zastanów się, jak można w sposób jasny i przystępny przekazać koncepcję wizji docelowej w Twoim kontekście kulturowym.

WPROWADZENIE

Gdyby przywódcy chrześcijańscy zadali sobie pytanie: „Jaki jest ostateczny cel Bożego działania w dziejach ludzkości?” lub „Czego pragnie Bóg w miejscu, w którym Mu służę?”, jak wpłynęłoby to na sposób ich służby? Odpowiedzi na te pytania powinny zawierać wizję i określać zadania ich służby.

I. NA CZYM POLEGA MYŚLENIE TYPU „Z”?

Jaki jest ostateczny cel Bożego działania? Odpowiedź brzmi „Z” – końcowy skutek tego, czego Bóg pragnie dla każdego narodu, regionu, miasta, wsi bądź otoczenia. Działanie zmierzające do osiągnięcia tego celu oznacza jasne pojmowanie tego, czym jest „Z”. Biblia podaje wyraźnie, że Boża miłość obejmuje swym zasięgiem cały świat (Jana 3:16). W Liście do Tymoteusza Paweł podkreślił potrzebę modlitwy za wszystkich ludzi, ponieważ „Jest to bowiem rzecz dobra i miła w oczach Zbawiciela naszego, Boga, który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy” (1 Tym 2:3-4). Piotr również wypowiada się na ten temat pisząc: „[Pan] jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia” (2 Piotra 3:9).

Skoro Bóg chce, aby wszyscy ludzie się opamiętali, to czy my nie powinniśmy podzielać tego pragnienia? Czy Bóg może się nami posługiwać, byśmy mobilizowali innych do osiągnięcia tego celu? Co mogłoby się wydarzyć, gdyby wszyscy chrześcijanie w danym kraju, regionie, mieście, wsi czy choćby najbliższym otoczeniu byli całkowicie przekonani, że Bóg pragnie, aby każdy Go poznał i widział chrześcijan żyjących pośród nich tak, jak Jezus? (1 Piotra 2:12)

Mimo to równie wiele fragmentów Pisma wskazuje na fakt, że nie wszyscy zostaną zbawieni. Nasz wszechmocny Bóg wie jedynie, kto będzie zbawiony. Zadaniem Kościoła jest zapewnienie każdemu szansy usłyszenia ewangelii.

Zanim przystąpisz do dalszej lektury, postaw sobie następujące pytania:

- Czego Bóg pragnie dla _____? (mojego narodu, regionu, miasta, wsi, otoczenia) Poświęć na odpowiedź jeden akapit.

- Co powyższa odpowiedź oznacza dla mojej służby? Czy to, czym się obecnie zajmuję, odzwierciedla Boże pragnienia?

Łatwo zauważyć, w jaki sposób myślenie typu „Z” może trafnie określać wizję i zadania we wszelkiej służbie.

II. ZAKŁADANIE KOŚCIOŁÓW AŻ DO NASYCENIA

W celu osiągnięcia „Z”, musi dojść do nasycenia. Pod pojęciem „nasycenia” rozumiemy docieranie kościoła do „wszystkich ludzi”, jak to podaje 1 List do Tymoteusza i 2 List Piotra. Z listów tych jasno wynika, że Bóg pragnie, aby każdy mężczyzna, kobieta i dziecko usłyszeli i zrozumieli przesłanie Ewangelii oraz mieli okazję uwierzyć i okazać całkowite posłuszeństwo wobec Jezusa Chrystusa jako swego Pana i Zbawiciela. Istotną częścią chrześcijańskiego życia jest przynależność do miejscowego kościoła, gdzie wierzy się w Słowo Boże i Go naucza.

Zakładanie kościołów aż do nasycenia (SCP) ma całkowicie biblijne podstawy. Jest to wcielanie w życie Wielkiego Nakazu Misyjnego poprzez zakładanie kościołów w taki sposób, by każdy mężczyzna, kobieta czy dziecko mieli szansę przyjęcia ewangelii dzięki świadectwu miejscowego kościoła. SCP to wizja, strategia i służba napelniania krajów, regionów, miast, wsi i najbliższego otoczenia kościołami, które przedstawią ewangelię każdej osobie w jej języku i właściwej danemu krajowi kulturze.

Zakładanie kościołów aż do nasycenia jest wcielaniem w życie Wielkiego Nakazu Misyjnego poprzez zakładanie kościołów w taki sposób, by każdy mężczyzna, kobieta czy dziecko mieli szansę przejęcia ewangelii dzięki świadectwu miejscowego kościoła.

A. Czy realistyczne jest oczekiwanie od Boga spełnienia celu „Z”?

Poza tym, że Bóg pragnie „Z” bardziej niż my, ekscytujący jest fakt, że w Piśmie mamy wyraźną obietnicę spełnienia celu „Z”. Obietnica napelnienia świata poznaniem Boga i Jego chwałą jest wyrażona w księdze Izajasza: „kraj się napelni znajomością Pana, na kształt wód, które przepelniają morze” (Iz. 11:9).

W księdze Objawienia apostoł Jan ma wizję nieba, z których dowiadujemy się o ostatecznym rezultacie Bożego działania w świecie, osiągnięciu celu „Z”, do którego zmierza historia ludzkości. Jan opisuje tłumy ludzi z każdego narodu, plemienia, ludu i języka oddających Bogu chwałę (Obj. 7:9)! A zatem oczekiwanie od Boga spełnienia celu „Z” jest realistyczne.

B. Co mówi sam Bóg na temat „Z”?

W jednej z najintymniejszych chwil spędzonych z Ojcem Jezus modlił się o jedność wśród tych, którzy w Niego wierzą: „aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś” (Jan 17:23b). Jezus pragnął, żeby świat wiedział, kim jest! Na tym właśnie polega „Z”! Powtórzył tę prośbę dwukrotnie (Jan 17:21-23). Spróbujmy to sobie uzmysłowić – Bóg Syn w rozmowie z Bogiem Ojcem opisujący cel „Z”. Jest zatem jasne, że „Z” jest dla Boga sprawą niezmiernie istotną.

C. Jezus nauczał swoich uczniów o planie „Z”

Jezus uczył swoich uczniów myślenia typu „Z” zapewniając ich, że „najpierw musi być głoszona Ewangelia wszystkim narodom” (Mar. 13:10). Obiecał też, że ewangelia będzie głoszona aż do nasycenia narodów (Mat. 24:14, Łuk. 24:45-47).

III. KILKA NIEZBĘDNYCH KROKÓW DO OSIĄGNIĘCIA „Z”

W celu realizacji „Z” musimy przebyć w służbie etap od „A” do „Y”. Pismo podaje nam kilka zasad niezbędnych do odbycia etapu z „A” do „Y”, który jest konieczny do efektywnego wykonania „Z”. Warto zwrócić uwagę, że wszystkie te kroki mają coś wspólnego z „Z”. Zachowując stale w pamięci „Z” możemy dokonywać strategicznych posunięć odbywając etap od „A” do „Y”.

D. Modlitwa

Pod wieloma względami modlitwa stanowi integralną część dostrzegania realizacji Bożych celów na ziemi. Zwróć uwagę na następujące odnośniki:

- 2 Krn. 7:14 Jeśli lud Boży modli się tak, jak powinien, plan „Z” na pewno zostanie wykonany.
- Mat. 9:38 Lud Boży otrzymał nakaz modlitwy, aby pracownicy mogli wziąć udział w realizacji planu „Z”.
- 1 Tym. 2:1-4 Lud Boży ma się modlić po to, by zaistniały warunki sprzyjające realizacji planu „Z”. Paweł polecił Tymoteuszowi, by kościoły modliły się za przywódców w społeczeństwie w celu stworzenia odpowiednich warunków do szerzenia ewangelii.
- Obj. 5:8-10 „Z” jest skutkiem „modlitw świętych”.

E. Miłość i jedność

Gdy Jezus powiedział: „po tym wszyscy poznają”, miał na myśli miłość między chrześcijanami (Jan 13:35). Jasno stwierdził, że plan „Z” wymaga bardzo dobrych relacji międzyludzkich. Tylko w sytuacji, gdy wierzący będą się darzyć wzajemną miłością, ludzie będą wiedzieli, że należą oni do Chrystusa. Jeśli brak nam miłości, to niewiele pomoże wzrost liczebny – sprawi on jedynie, że ludzie będą nas postrzegać jako kolejny ruch religijny.

Jeśli świat ma poznać, że wierzący są uczniami Chrystusa, musi między nimi panować taka sama jedność jak ta, która łączy Jezusa z Jego Ojcem. Ilekroć Jezus mówi o swojej jedności z Ojcem, zawsze wskazuje na miłość i nierozzerwalną więź. Modli się o to, by nasza jedność była odbiciem jedności łączącej Ojca i Syna i o to, byśmy pozostawali z Nim w nierozzerwalnym związku (Jan 17:21,23).

F. Wizja

Jak wynika z zamieszczonych poniżej fragmentów Pisma, „Z” jest zadaniem o zasięgu globalnym i dotyczy wszystkich ludzi reprezentujących wszystkie narodowości i zakątki świata. Myślenie typu „Z” wymaga postrzegania całego świata Bożymi oczami.

- Ponieważ Bóg kocha wszystkich ludzi, posłał swego Syna, „aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (Jan 3:16).
- Jezus jest ofiarą „za grzechy całego świata” (1 Jana 2:2).
- Duch Święty „przekona świat o grzechu” (Jan 16:7-11).
- Duch Święty daje chrześcijanom moc do świadczenia „po krańce ziemi” (Dz. Ap. 1:8).

- Jezus nakazuje swoim następcom: „idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody” (Mat. 28:18-20).
- Jezus zapewnił, że wiele jest osób gotowych Go przyjąć: „żniwo...wielkie” (Mat. 9:37).

G. Ewangelizacja

W celu realizacji planu „Z” kościół musi wysyłać ewangelistów wszędzie tam, gdzie jest niewielu wierzących lub gdzie nie ma ich wcale. Plan „Z” wymaga dotarcia do osób, które nie słyszały ewangelii i przekazania im dobrej nowiny o zbawieniu. Paweł ujmuje to następująco: „...Jakże mieli uwierzyć w Tego, którego nie słyszeli? Jakże mieli usłyszeć, gdy im nikt nie głosił?” (Rzym. 10:14).

Chrześcijanie muszą szukać miejsc, do których nie dotarła jeszcze ewangelia i osób, które jej nie słyszały, w każdej wsi, mieście, regionie i kraju. Wraz z rozpowszechnianiem ewangelii i zakładaniem kościołów w tych miejscach i wśród tych ludzi „Ci, którym o Nim nie mówiono, zobaczą Go, i ci, którzy o Nim nie słyszeli, poznają Go” (Rzym. 15:21).

H. Zakładanie kościołów

W celu realizacji planu „Z” wszędzie muszą być kościoły widoczne dla wszystkich. Za pośrednictwem kościoła, zarówno niewidzialnego (w sferze duchowej) oraz widzialnego świat pozna „wieloraką w przejawach mądrość Boga” (Efez. 3:8-11). Kościół jako ciało Chrystusowe jest namacalną obecnością Jezusa Chrystusa na ziemi. Z chwilą gdy Jezus Chrystus zajmuje pierwsze miejsce w życiu kościoła, świat pozna, że jest On panem wszystkiego (Efez. 1:22-23).

W celu realizacji planu „Z” wszędzie muszą być kościoły widoczne dla wszystkich.
--

Dzięki krwi przelanej na krzyżu ludzie zostali pojednani z Bogiem. Jezus Chrystus w swoim Kościele gromadzi wszystkich, którzy bez Niego nadal byłiby oddzieleni murem nieprzyjaźni. Pragnął on wśród tych ludzi żyjących dotąd w nienawiści „z dwóch rodzajów ludzi stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój” (Efez. 2:13-16).

Podobnie jak miłość i wierność współmałżonków jest zauważana przez członków wspólnoty, w której mieszkają, tak też widoczna jest relacja między Jezusem a Jego Kościołem (Efez. 5:22-23).

Członkowie kościoła są ze sobą powiązani tak jak części ciała, z których każda wykonuje swoje zadanie. Celem działania kościoła jest przybliżanie innym osoby Jezusa. Gdy tak się dzieje, w kościele ma miejsce wzrost i zbudowanie (Efez. 4:11-13). Dojrzały kościół posiada w gronie swoich członków przedstawicieli każdego narodu (Obj 5:9-10).

IV. MYŚLENIE TYPU „Z” OWOCUJE DZIAŁANIEM TYPU „Z”

I. Dawanie typu „Z”

Myślenie typu „Z” wymaga dawania typu „Z”. Paweł przytacza słowa Jezusa napominając w Milecie starszych z kościoła w Efezie: „Więcej szczęścia jest w dawaniu aniżeli w braniu” (Dz. Ap. 20:35). Dawanie jest istotną częścią służby kościoła. Paweł podpierając się apostołskim autorytetem zalecał kościołowi w Koryncie: „obyście i w tę łaskę obfitowali” (2 Kor. 8:7).

Kościół, który daje, nie tylko odkłada sobie środki na koncie w niebie, lecz co więcej Bóg zaspokaja jego aktualne potrzeby „według bogactwa swego w chwale”. Nasz Pan błogosławi akt dawania zarówno w niebie, jak i na ziemi, dlatego sam zatroszczy się o finansową stronę przedsięwzięcia, jakiego podejmie się kościół dążący do realizacji planu „Z” (Filip. 4:15-19).

J. Strategia „Z”

Wybitny przywódca wielkiego przebudzenia, John Wesley powiedział: „We wszelkim działaniu zwracaj uwagę na koniec”. Stosowanie w praktyce myślenia typu „Z” wywiera ogromny wpływ. Mimo to, niestety, wiele osób oddanych służbie Bogu nigdy nie zastanawia się nad skutkiem

ich wysiłków w realizacji Bożego planu „Z”. W takiej sytuacji łatwo jest popaść w rutynę i dopuścić do tego, że ominie nas Boże błogosławieństwo. Postawienie sobie zasadniczego pytania „Czego pragnie Bóg dla miejsca, w którym Mu służymy?” może okazać się niezwykle inspirujące dla ludzi służących Bogu. Odpowiedź na to pytanie pobudza wiarę i prowadzi do bardziej intensywnej pracy dla Boga.

Przykład myślenia typu „Z” w Rumunii

Nelu Sofrac, założyciel kościołów w Rumunii, zauważył, że Bóg pragnął mieć więcej niż cztery kościoły, jakie powstały w jego okręgu zwanym Alba Iulia. Mógł poprzestać na tym i tak znaczącym osiągnięciu, jakim było założenie, prowadzenie i praca duszpasterska w tych czterech kościołach, jednak myślenie typu „Z” motywowało go do dalszego działania.

Zdawał sobie sprawę z tego, że sam nie był w stanie dotrzeć do całego okręgu, wiedział jednak, że Bóg pragnął wypełnić Alba Iulia kościołami, które głoszą ewangelię i nauczałyby zgodnie z Pismem. Do skutecznego wypełnienia tego zadania trzeba było założyć w Alba Iulia 500 kościołów. Nelu rozpoczął szkolenie piętnastu młodych ludzi ze swego kościoła i nowych założonych przez siebie placówek. Jego żona Dorina zorganizowała grupę modlitewną złożoną z trzech kobiet. Pastor Nelu podzielił się swoją wizją z innymi pastorami, którzy początkowo niechętnie zareagowali na jego pomysł. W przekonaniu i wierze, że ponieważ Bóg pragnie „Z” dla Alba Iulia, pomoże Nelu doprowadzić dzieło do końca, Dorina prowadzi obecnie piętnaście kobiecych grup komórkowych modlących się o nowe kościoły, podczas gdy jej mąż stoi na czele międzywyznaniowego ruchu EVANGALBA z udziałem wielu kościołów. Ruch ten się rozrasta i zakłada nowe kościoły w okręgu Alba Iulia dzięki mobilizacji kościołów już istniejących do zaangażowania. Ich głównym zadaniem jest modlitwa, szkolenie, ewangelizacja i zakładanie kościołów.

Zgromadzenia w Alba Iulia modlą się, jednoczą we wspólnej wizji, wzrastają w miłości, wysyłają ewangelistów i zakładają kościoły w swoim okręgu. Powoli rozpoczyna się tam proces dawania i pomimo iż ludzie ci uważają się za bardzo ubogich, niektórzy decydują się na wierne dawanie.

Myślenie typu „Z” umożliwiło Nelu działalność na skalę ogólnokrajową. Prowadzi on szkolenia dla założycieli kościołów i zaraza przywódców chrześcijańskich w innych częściach Rumunii wizją zakładania kościołów aż do nasycenia. Spodziewa się, że zostanie wysłany jako misjonarz międzynarodowy poza granice swego kraju.

KONKLUZJA

Zakładanie kościołów aż do nasycenia jest głównym punktem myślenia typu „Z”, gdyż pozostałe zadania w postaci modlitwy, pełnego miłości zjednoczenia, wizji, ewangelizacji i dawania mogą zostać zrealizowane na całym świecie jedynie za pośrednictwem kościoła. Z uwagi na fakt, że kościół musi dotrzeć do wszystkich, siłą napędową myślenia typu „Z” musi być zakładanie kościołów aż do nasycenia. Bóg pragnie „Z”, a jeśli dany kościół działa zgodnie z Bożą wolą, proces zakładania kościołów aż do nasycenia ulegnie przyspieszeniu. Napętnienie wszystkich krajów kościołami ma na celu przekazanie wszystkim ludziom przesłania ewangelii.

PYTANIA DO ROZWAŻENIA, POWTÓRZENIA I ZASTOSOWANIA

- Na czym polega różnica między założycielem kościołów reprezentującym myślenie „Z” a innymi założycielami kościołów?
- Czy modlisz się o całe narody, regiony, miasta, wsie czy otoczenie?
- Czy modlisz się o to, by Bóg posłał na swoje żniwo więcej robotników? Skoro sam Jezus dał takie polecenie, to czy będzie konsekwentnie odpowiadał na taką modlitwę, jeśli będziemy wytrwale się modlić? Dlaczego robotników jest za mało?
- Czy chcesz współpracować i okazywać miłość braciom z innych wyznań i o innych przekonaniach w sprawach pomniejszej wagi w pracy na rzecz planu „Z”? Czy modlitwa Jezusa o jedność zostanie wysłuchana, czy też modlił się na próżno? Czy staniesz się częścią odpowiedzi na Jego modlitwę?
- Czy osoby z zewnątrz postrzegają twój kościół jako jeszcze jedno wyznanie lub religię, czy też jako społeczność ludzi okazujących miłość?
- Czy masz wizję założenia jednego kościoła lub zostania członkiem ruchu, który wypełni świat kościołami głoszącymi ewangelię?

- Czy wyróżniasz się ofiarnością pod względem finansowym? Czy twój kościół daje pod tym względem dobry przykład? Czy nauczasz na temat dawania? Jeśli nie, to dlaczego, skoro naucza tego Pismo?
- Czy akcje ewangelizacyjne w twoim kościele mają na celu tylko powiększenie twego kościoła, czy też zakładanie nowych?

PLAN DZIAŁANIA

- Zaczynij myśleć o strategii zakładania kościołów aż do nasycenia, która zawierałaby element modlitwy, jedności i miłości, wizji, ewangelizacji i zakładania kościołów. Zanotuj kilka początkowych pomysłów i podziel się nimi ze swoim nauczycielem lub prowadzącym ten kurs.

Pomyśl o swoim otoczeniu, wsi, mieście, regionie lub kraju. Zastanów się, jak byś odpowiedział na pytanie: „Czego Bóg pragnie dla _____?” Zapisz trzy rzeczy, które wykonasz w ramach przyczyniania się do realizacji planu „Z” na twoim terenie

MODLITWA

MODLITWA
LEKCJA 1,2

Koncert modlitwy

MODLITWA O PRZEBUDZENIE

- ☞ **Cel lekcji**
Celem tej lekcji jest wyjaśnienie koncepcji koncertu modlitwy oraz ukazanie, jak się nią posługiwać w modlitwie o przebudzenie.
- ☞ **Główne punkty**
- Zakładanie kościołów rozpoczyna się od przebudzenia wierzących.
 - Modlitwa jest kluczowym elementem przebudzenia.
- ☞ **Pożądane rezultaty**
Po opanowaniu treści tej lekcji każdy uczestnik powinien:
- Rozumieć formę koncertu modlitwy.
 - Być przekonanym o kluczowej roli osobistego przebudzenia w zakładaniu kościołów.
- ☞ **Propozycje dla prowadzących nauczanie**
Jest to lekcja dwugodzinna. Wykorzystaj ją jako szkic do pierwszego koncertu modlitwy. Większość tej lekcji należy spędzić na modlitwie, posługując się sekcją II jako przewodnikiem.

WPROWADZENIE

Modlitwa jest niezbędnym składnikiem zakładania kościołów. Bez Bożego błogosławieństwa i prowadzenia wszystkie nasze najlepsze wysiłki zawiodą. Dlatego każde z seminariów zawiera koncert modlitwy. Słowo „koncert” nasuwa skojarzenia ze zorganizowaną prezentacją muzyki instrumentalnej, wokalne czy obu. Koncert składa się zawsze z więcej niż jednego utworu, ale ma na ogół jakiś motyw przewodni – przedstawia się w nim utwory jednego kompozytora, szczególny rodzaj muzyki, instrumentu, odbywa się on z okazji jakiegoś święta lub nieskończonej różnorodności powiązań.

Koncert modlitwy również jest tak zorganizowany, że skupia się na danym temacie. Może brać w nim udział wiele osób, może się składać z wielu modlitw, lecz zmiernają one wszystkie w jednym kierunku. Słuchaczem tego koncertu jest sam Bóg. Dlatego koncert powinien się opierać na takich wątkach biblijnych, które będą mu sprawiały przyjemność.

I. JAK ZAPLANOWAĆ I POPROWADZIĆ KONCERT MODLITWY

Chrześcijanie często bywają pobudzeni do modlitwy dzięki udziałowi w jakiejś akcji modlitewnej, która przerasta ich wcześniejsze doświadczenia. Dzięki modlitwie w wielkiej grupie innych chrześcijan z różnych wyznań i kościołów wierzący uświadamiają sobie, że nie są sami i nie żyją w izolacji, lecz stanowią część wielkiego Bożego ruchu. Widzą, że modlitwa to nie tylko nudny obowiązek, lecz coś ekscytującego, budującego wiarę i wyzwalającego moc. Na wszystkich pięciu wielkich kontynentach świata koncerty modlitwy pobudzały do modlitwy na szeroką skalę, umacniały jedność wśród chrześcijan i rozpały do akcji ewangelizacyjnych i zakładania kościołów.

Koncerty modlitwy opierają się na dwóch głównych koncepcjach biblijnych:

- Modlitwa skierowana *do wewnątrz*- proszenie Boga o to, by ukazał swemu kościołowi „pełnię” Chrystusa jako Pana w jego szeregach. Taka jest idea ożywienia, odnowy i przebudzenia kościoła.
- Modlitwa skierowana *na zewnątrz*- proszenie Boga o „wypełnienie” Jego celu za pośrednictwem kościoła wśród wszystkich narodów. Chodzi tu o wypełnienie Wielkiego Nakazu Misyjnego-

ewangelizacji świata, ewangelizacji w kościele miejscowym i zakładania kościołów aż do nasycenia.

Koncerty modlitwy mogą być zorganizowane dla kościoła miejscowego lub w danej okolicy z udziałem wielu kościołów miejscowych z akcentem na jedność i wspólną pracę. Poniżej zamieszczamy propozycję Koncertu Modlitwy, którą można dostosować do twojej lokalnej sytuacji. Ważne jest, by modlić się systematycznie i zespołowo.

Poniżej zamieszczone są proponowane elementy koncertu modlitwy. Warto zaplanować go na dwie lub trzy godziny wieczorne bądź popołudniowe. Długość każdego elementu zależy od poszczególnych celów każdego koncertu modlitwy. Warto jednak uwzględnić je wszystkie. Zapewnia to prawidłowy i wyważony przebieg koncertu bez odchodzenia od głównego wątku.

A. Główny wątek

Warto, by koncert modlitwy był osnuty wokół konkretnego motywu. Pomoże to skupić uwagę na danym wątku i pozwoli na konkretne modlitwy. Np. w stolicy Kazachstanu koncert modlitwy odbył się na temat pojednania. Uroczystość skupiała się na Bogu jako tym, który jedna się z ludźmi oraz na chrześcijanach jako pośrednikach pojednania. Podczas modlitwy zarówno Rosjanie, jak i Kazachowie prosili o wybaczenie krzywd wyrządzonych sobie nawzajem. Koncert ten pomógł wytworzyć atmosferę jedności oraz ukazał wspólny cel kościołom rosyjskim i kazachskim w tym mieście.

B. Program

Przywitajcie zebranych i posługując się Biblią przedstawcie motyw przewodni koncertu modlitwy. Co na ten temat mówi Słowo Boże? Zaprezentujcie główne punkty programu. Wyjaśnijcie przebieg koncertu, doniosłość jego poszczególnych części i ich harmonijną całość. Uczulcie na to, by okazywać sobie nawzajem wrażliwość- zaproponuj czas trwania modlitwy, ton (głośno, cicho) itp.

C. Uroczystość

Wysławiajcie Boga za Jego wierność, Królestwo, Jego Syna Jezusa Chrystusa itp. Upewnijcie się, czy to wysławianie skupia się na Bożym charakterze. Wykorzystajcie ten czas na to, by naświetlić ważne zagadnienia w duchowym przebudzeniu i ewangelizacji świata. Postarajcie się o właściwą różnorodność hymnów i pieśni oraz dopilnujcie, by wiązały się one z głównym tematem koncertu. Wystarczy do tego kilka krótkich komentarzy przed każdym kolejnym utworem. Warto przy tym pamiętać, że nie jest to kazanie, lecz prowadzenie innych w uwielbianiu i wysławianiu Pana.

D. Wyznanie i przygotowanie

Zachęćcie uczestników do potwierdzenia ich gotowości słuchania Bożego głosu i pragnienia służby dla Kościoła i świata poprzez modlitwy wstawiennicze. Poprowadźcie ich w modlitwie zawierającej wyznanie wszelkich grzechów, aby mogli być czysti i gotowi do modlitwy. Nie oznacza to, że wyznanie to musi się odbywać na głos. Poproście o napełnienie Duchem Świętym i Jego prowadzenie w modlitwie. Poświęćcie czas na spokojne słuchanie tego, co Bóg mówi poprzez Pismo oraz Ducha Świętego.

E. Modlitwa w małych grupach

Poproście uczestników o podzielenie się na małe grupy od dwóch do sześciu osób i modlitwę w danej sprawie o zasięgu miejscowym, regionalnym, narodowym i międzynarodowym. Po czasie przeznaczonym na modlitwę w małych grupach poprowadźcie modlitwę o rosnący ruch modlitewny. Proście Boga o systematyczność i wytrwałość uczestników w modleniu się. Proście też o to, by w waszym mieście, miasteczku czy miejscowości wyłonił się ruch modlitewny. Módlcie się o to, by koncert modlitwy objął kościół w całym kraju.

F. Prezentacja

W trakcie modlitwy można posługiwać się informacją i materiałami po to, by skupić uwagę i zachęcić modlących się. Mapy przedstawiające obszary, na których istnieją potrzeby, mogą stanowić doskonałą pomoc wizualną. Można sporządzić mapy ilustrujące rozmieszczenie kościołów na danym terenie oraz miejsca, gdzie ich brakuje. Można też pokazać miejsca o

wysokiej stopie bezrobocia, wskaźniku rodziców samotnie wychowujących dzieci itp., aby zainspirować do modlitwy, która przyniesie jakiś przełom.

G. Oddawanie czci i uwielbianie

Zakończcie czasem czci i uwielbiania Boga za Jego cudowne drogi. Zaofiarujcie siebie jako odpowiedzi na wasze modlitwy i życie tak, by sprostać temu wyzwaniu.

II. KONCERT MODLITWY

Tematem koncertu jest przebudzenie. Polega ono na odnowieniu duchowego życia osoby wierzącej. Wymaga ponadnaturalnego pobudzenia, przejęcia się i wyznania grzechów. Jego efektem jest zwrócenie się do Boga z głębszą miłością i większym posłuszeństwem wobec Jego poleceń.

Czasom duchowego przebudzenia kościoła towarzyszy duchowe ożywienie wśród ludzi, którzy nie narodzili się na nowo. Poszczególne osoby i całe grupy zaczynają mocno wierzyć w Chrystusa, powstają nowe kościoły i następuje przemiana społeczeństwa. Oznacza to, że do zakładania kościołów konieczne jest przebudzenie wśród wierzących.

Wykorzystaj pozostały czas lekcji na modlitwę w oparciu o podany materiał na temat przebudzenia. Zanim przejdziesz dalej, poświęć odpowiednią ilość czasu na zastanowienie się nad poszczególnymi punktami.

A. Warunki przebudzenia

Przebudzenie ma miejsce wtedy, gdy Duch Boży porusza się w życiu Bożych dzieci przekonując je o grzechu i wzywając do poprawy. Przeczytaj poniższe fragmenty dla przypomnienia swoim uczniom, że „przebudzenie zaczyna się w sercu – MOIM SERCU.”

1. Kochanie Boga całym sercem i całkowite posłuszeństwo wobec Jego poleceń

- Przeczytajcie fragment z 5 Księgi Mojżeszowej 30:1-10.
- Śpiewajcie pieśni uwielbienia i chwały wyrażające miłość do Pana.
- Przeznaczcie cichy czas na indywidualne prośby o to, by Pan pokazał te dziedziny życia, które nie odzwierciedlają całkowitego posłuszeństwa Bożym poleceniom.

2. Pokorne szukanie Pana

„Jeśli upokorzy się mój lud, nad którym zostało wezwane moje Imię, i będą błagać, i będą szukać mego oblicza, a odwrócą się od swoich złych dróg, Ja z nieba wysłucham i przebaczę im grzechy, a kraj ich ocalę” (2 Kron. 7:14).

- Razem jako Jego lud pokornie szukajcie Jego oblicza.

3. Uznanie swego grzechu i winy

„Wróć (...) - wyrocznia Pana. Nie okażę wam oblicza surowego, bo miłosierny jestem - wyrocznia Pana - nie będę pałał gniewem na wieki. TYLKO UZNAJ SWOJĄ WINĘ, że zbuntowałaś się przeciw Panu, Bogu swemu (...), a głosu mojego nie słuchałaś” (Jer. 3:12-13).

„Zbadaj mnie, Boże, i poznaj me serce; doświadcź i poznaj moje troski, i zobacz, czy jestem na drodze nieprawej, a skieruj mnie na drogę odwieczną” (Ps. 139:23-24).

- Poświęćcie trochę czasu na ciche, indywidualne wyznawanie przed Panem wszelkich grzechów osobistych oraz na prośbę o oczyszczenie (1 Jana 1:7,9).

B. Rola przywództwa w ruchach przebudzeniowych

Bóg postawił przywódców w Kościele po to, by prowadzili Jego lud drogami sprawiedliwości. Pastorzy i założyciele kościołów powinni być przykładem dla prowadzonego przez siebie ludu.

1. Przywódcy dają przykład przez osobiste opamiętanie się.

„Przepaszcie się i płaczcie, kapłani; narzekajcie, słudzy ołtarza, wejdźcie i nocujcie w worach, słudzy Boga mego” (Joel 1:13).

2. Przywódcy nawołują lud Boży do opamiętania się.

„Zarządźcie święty post, zwołajcie uroczyste zgromadzenie, zbierzcie starców, wszystkich mieszkańców ziemi do domu Pana, Boga waszego, i wołajcie do Pana” (Joel 1:14).

- Podzielcie się na małe grupy i módlcie o wszystkie osoby w danej grupie. Proście o to, by mogły one być zachowane od złego i służyć Panu w świętości. W duchu miłości i bez krytycyzmu módlcie się o przywódców ich wyznania, pastorów, starszych i diakonów imiennie. Podziękujcie za nich Panu i proście o błogosławieństwo w ich życiu osobistym, życiu ich rodzin i ich służbie.
- Proście Boga, by pokazał przywódcom, jakie kroki podjąć przy wezwaniu ich ludu do opamiętania.

C. Jak ty możesz się przyczynić do ożywienia/ przebudzenia w swoim kraju

- Pozostając w małych grupach proście Boga, by okazał wam, co wy możecie i powinniście zrobić, aby rozpocząć proces przebudzenia w swoim kościele, mieście i narodzie.
- Proście Boga, by pracując nad przebudzeniem w Jego kościele działał też w sercach niewierzących i doprowadził wielu do opamiętania i wiary.

D. Wysławiajcie Boga za jego wierność

- Połączcie się znowu w jedną wielką grupę i przeznaczcie resztę czasu na wysławianie Boga za Jego wierność w wypełnianiu Wielkiego Nakazu Misyjnego poprzez Jego Kościół oraz na dziękowanie Mu za przywilej udziału w tym dziele.
- Zakończcie koncert modlitwy hymnem lub pieśnią, która przypomina o Bożej wierności.

PLAN DZIAŁANIA

Przeprowadźcie studium indukcyjne na podstawie księgi Ezdrasza 9:1-10:17. Odpowiedzcie na poniższe pytania:

- Na czym polegał konkretny grzech ludu? (Ezd. 9:1-2)
- Jaka była reakcja Ezdrasza i innych przywódców na ten grzech? (Ezd. 9:3, 5; 10:1)
- W jakiej cesze Boga Ezdrasz pokładał nadzieję? (Ezd. 9:15)
- Jaka była reakcja ludu na widok opamiętania Ezdrasza? (Ezd. 10:1-4)
- Jaki wpływ na społeczeństwo wywiera przebudzenie? (Ezd. 10:9-17)
- Pamiętajcie o zastosowaniu tego do własnego życia, waszego kościoła i społeczeństwa.
- Zorganizujcie koncert modlitwy w swoim kościele lub małej grupie posługując się wzorem podanym w tej lekcji.

MODLITWA

LEKCJA

3

Jak pomagać w modlitwie

JAK MOBILIZOWAĆ DO MODLITWY O ZAŁOŻENIE NOWEGO KOŚCIOŁA

Cel lekcji

Celem tej lekcji jest pomoc założycielom kościołów w zrozumieniu strategicznej roli modlitwy w zakładaniu kościołów oraz podsuniecie im praktycznych pomysłów, jak zmobilizować do modlitwy o ich służbę.

Główne punkty

- Modlitwa odgrywa strategiczną rolę w procesie zakładania kościołów.
- Istnieje wiele sposobów mobilizacji do wsparcia modlitewnego dla zakładania kościołów.

Pożądane rezultaty

Po opanowaniu treści tej lekcji każdy uczestnik powinien:

- Wiedzieć, jak mobilizować do modlitwy o zakładanie kościołów.
- Znać zasadę strategicznej roli modlitwy w procesie zakładania kościołów.
- Brać udział w modlitwie i mobilizacji do modlitwy o konkretne działania w zakładaniu kościołów.

Dodatek

3A Trójki modlitewne

Propozycje dla prowadzących nauczanie

Jest to lekcja warsztatowa. Dokonaj przeglądu kluczowych wierszy podanych w sekcji I, a następnie omów z uczniami pomysły mobilizacji do modlitwy o zakładanie kościołów. Jakie strategie wypróbowali w mobilizacji do modlitwy o własną służbę? Podziel się doświadczeniami z życia osobistego lub służby, które pokazują, jak modlitwa wspiera i umacnia proces zakładania kościołów.

I. MODLITWA PODSTAWĄ EWANGELIZACJI I ZAKŁADANIA KOŚCIOŁÓW

Apostoł Paweł był przekonany, że modlitwa stanowiła podstawę ewangelizacji i zakładania kościołów. Modlił się on i zachęcał pierwszych chrześcijan do modlitwy o szerzenie Ewangelii. Przykłady możemy znaleźć w całym Nowym Testamencie:

- Mówiąc o swoim pragnieniu przyjęcia Ewangelii przez Żydów Paweł zwraca się do wierzących w Rzymie: „Bracia, z całego serca pragnę ich zbawienia i modlę się za nimi do Boga” (Rzym. 10:1).
- Ostrzegając chrześcijan w Efezie przed duchową walką, w jaką mieli się włączyć, Paweł radził im przywdziać pełną zbroję Bożą i udaremnić diabelskie plany. To ostatnie wymagało zrozumienia Bożej prawdy o zbawieniu, posługiwania się Słowem Bożym jako mieczem i wytrwałej modlitwy. Paweł ponaglał efeskich wierzących: „Módlcie się w Duchu! Nad tym właśnie czuwajcie z całą usilnością i proście za wszystkich świętych” (Efez. 6:18).
- W sprawie szerzenia Ewangelii Paweł konkretnie prosił wierzących: „i za mnie, aby dane mi było słowo, gdy usta moje otworzę, dla jawnego i swobodnego głoszenia tajemnicy Ewangelii, (...) ażebym jawnie ją wypowiedział, tak jak winienem” (Efez. 6:19-20).
- Podobną wiadomość przekazał Paweł wierzącym w Kolosach: „Trwajcie gorliwie na modlitwie, czuwając na niej wśród dziękczynienia. Módlcie się jednocześnie i za nas, aby Bóg otworzył nam podwoje dla słowa, dla wypowiedzenia tajemnicy - Chrystusa, za co też jestem do tej pory więźniem” (Kol. 4:2-3).
- Podobne zalecenie zostawił Paweł kościołowi w Tesalonikach: „(...) módlcie się za nas, aby słowo Pańskie rozszerzało się i rozstawiło, podobnie jak jest pośród was, abyśmy byli wybawieni

od ludzi przewrotnych i złych, albowiem nie wszyscy mają wiarę. Wierny jest Pan, który umocni was i ustrzeże od złego” (2 Tes. 3:1-3).

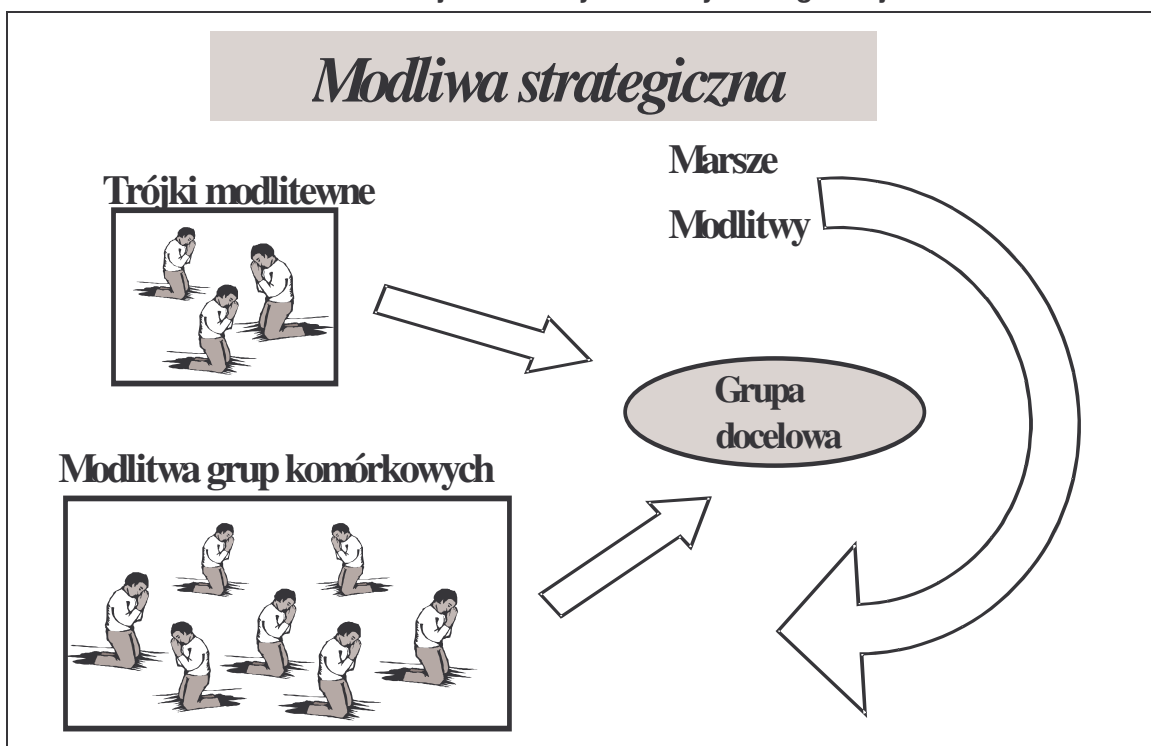
Z fragmentów tych jasno wynika, że pierwsi chrześcijanie modlili się strategicznie o rozpowszechnianie Ewangelii oraz o unieszkodliwianie złych wpływów, które stały temu na przeszkodzie. Również i dziś trzeba się modlić o te same sprawy. **Potraktuj poważnie modlitwę** w rozwijaniu i stosowaniu strategii zakładania kościołów. Nie rób niczego bez modlitwy. Twoja służba zakładania kościołów aż do nasycenia musi wynikać z modlitwy, a potem bezustannie kąpać się w modlitwie od początku do końca.

II. JAK POŁĄCZYĆ MODLITWĘ Z EWANGELIZACJĄ I ZAKŁADANIEM KOŚCIOŁÓW

W poprzedniej sekcji widzieliśmy, że apostoł Paweł postrzegał modlitwę jako podstawę ewangelizacji i zakładania kościołów. Jakie są praktyczne sposoby zaangażowania wierzących w modlitwę o twoją służbę tworzenia nowych kościołów? W tej sekcji omawiamy kilka pomysłów. Główne czynniki mobilizacji do modlitwy w tej sprawie są następujące:

- Proś Boga, by poprowadził cię do ludzi, którym leży na sercu twój obszar docelowy.
- Dbaj o dobry system informacyjny między twoją działalnością założycielską a grupą modlitewną.
- Zachęcaj do regularnej, konkretnej, skupionej na temacie modlitwy *o to*, by Ewangelia przenikała do serc ludzi mieszkających na twoim obszarze docelowym oraz o ochronę *przeciwko* złym siłom trzymającym ich w niewoli Szatana, które hamują postęp Ewangelii na tym terenie.

Ilustracja 3.1 Formy modlitwy strategicznej

A. Modlitwa grup komórkowych

Jak wyjaśnimy później w lekcjach poświęconych grupom komórkowym, grupy te to miejsca, w których ludzie spotykają się z Chrystusem w Jego Słowie oraz w życiu wierzących członków danej grupy komórkowej. Grupy takie powinny rosnąć i powiększać się, a na każdym spotkaniu poświęcać czas na modlitwę o niewierzących przyjaciół, krewnych i znajomych. Członkowie tych grup mogą brać udział w marszach modlitwy w swojej społeczności i modlić się o specjalne akcje ewangelizacyjne. Przywódcy tych grup mogą informować je o szczególnych wydarzeniach, o jakie warto się modlić (zobacz podręcznik 2, Grupa komórkowa lekcja 4, „Ewangelizacja grup komórkowych”).

B. Trójki modlitewne

Trójka modlitewna składa się z trzech osób lub trzech par, które spotykają się regularnie (co tydzień lub co dwa tygodnie), aby modlić się o dziwięciu przyjaciół, kolegów czy sąsiadów, którzy nie są jeszcze chrześcijanami. Najlepiej byłoby, gdyby modlący się często widywali lub rozmawiali z tymi osobami. Więcej szczegółów na temat trójek modlitewnych znajdziemy w dodatku 3A.

Trójki modlitewne są idealnym rozwiązaniem wtedy, gdy założyciel kościoła ma na obszarze docelowym załazek grupy wierzących usiłujących pomóc mu w jego służbie. Jest to doskonały sposób na zaangażowanie nowych wierzących do modlitwy o ich niezabawionych krewnych i przyjaciół. Ponadto trójki modlitewne są bardzo skuteczne w angażowaniu istniejących już kościołów w ewangelizację ich własnych środowisk.

C. Marsze modlitwy

Koncepcja marszów modlitwy nie jest czymś nowym. W Europie wiele słynnych marszów zorganizowali mnisi, którzy chodzili i modlili się na pielgrzymkach od jednego miasta katedralnego do drugiego. Marsze takie umożliwiają uczestnikom obserwację i osobisty kontakt z potrzebami. Zamknięci w pokoju nie mamy takiego samego wglądu w sytuację jak wtedy, gdy twarzą w twarz stajemy z problemami i potrzebami codziennej rzeczywistości. Obchód swojego otoczenia z modlitwą na ustach daje zupełnie inny punkt widzenia na to otoczenie i jego potrzeby niż przyjemny spacer po tej samej okolicy.

W zakładaniu kościołów marsze modlitwy są narzędziem pomocnym w przekopaniu ugoru i przygotowaniu gleby ludzkich dusz na przyjęcie Ewangelii. Marsz taki powinien być zorganizowany przez grupę zakładającą kościół lub inne osoby, którym leży na sercu sprawa założenia kościoła na obszarze docelowym. Uczestnicy marszu powinni iść i modlić się dookoła, przez środek i na danym terenie raz za razem. Powinni być przy tym wyczuleni na głos Ducha Świętego.

Marsze modlitwy powinny się kończyć ewangelizacją strategiczną. Przed i w trakcie ewangelizacji potrzebna jest modlitwa. Jeśli ty i grupa pomagająca ci założyć kościół rozpowszechniacie literaturę, pokazujecie film „Jezus”, karmicie ubogich czy posługujecie się jakąkolwiek inną formą ewangelizacji, kluczową częścią tych przedsięwzięć powinna być modlitwa przed i w trakcie danego wydarzenia. Skutkiem marszu modlitwy jest zaoranie ugoru i przygotowanie serc i domów na zasiew ziarna Bożego Słowa. Ulice, o które się w ten sposób modlono, przynoszą znacznie więcej plonów niż te, które pominięto w modlitwie.

Marsz modlitwy może się odbywać na różne sposoby: mogą prowadzić go jednostki, duże lub małe grupy. Poniżej zamieszczamy analizę dwóch przypadków z życia wziętych, na przykładzie których widać, jak marsz modlitwy przyczynił się do służby zakładania kościołów.

Przypadek 1:

Istniały plany założenia kościoła w okolicy znanej z tego, że mieszkało tam wiele rodzin patologicznych. Problemy socjalne typu bezrobocie, rozbite rodziny, uzależnienie od narkotyków i wysoki stopień przestępczości były na porządku dziennym. We wczesnym stadium misji zakładania kościoła zaplanowano marsz modlitwy dla każdej ulicy na tym terenie. Podczas tego marszu zapisywano wnioski podsuwane przez Ducha Świętego. Ten jeden marsz zapoczątkował jeszcze wiele innych. Niektóre odbywały się wokół miejscowej szkoły, inne na terenie i wokół centrum handlowego, a jeszcze inne wokół całej tej okolicy. Jeden miał miejsce w lesie, z którego widać było ten teren. Las ten był miejscem rozprowadzania narkotyków i tam też znaleziono na drzewach symbole czarnej magii. Grupa uczestników pochodu poświęciła czas na modlitwę o wyzwolenie spod tych złych wpływów. W ciągu trzech lat po tym, jak wybrano tę okolicę na miejsce założenia nowego kościoła, zmniejszyły się problemy socjalne, nastąpił spadek przestępczości o 40% i powstał kościół liczący 70-80 członków. Istnieje tam teraz duchowa atmosfera zwalczania wszechobecnego zła, a Bóg działa w niejednym życiu (DAWN Europa Prayer Manual, August 1994, s. 13).

Przypadek 2:

Założyciel kościoła wraz z rodziną przeprowadzili się do bloku w mieście, w którym chcieli zobaczyć nowy kościół. Pewnego wieczoru rodzina ta przeszła się razem po całym bloku. Zatrzymywali się przed drzwiami każdego mieszkania i każdy członek rodziny modlił się o

żyjących tam ludzi. Syn modlił się o to, by każda z osób w tym mieszkaniu zaprosiła Jezusa do swego serca. Jedna z córek prosiła o zaspokojenie potrzeb finansowych, druga o dobre relacje w rodzinie. Matka modliła się o zdrowie członków rodziny, a ojciec o Boże błogosławieństwo dla danego domu. Po tym pochodzie modlitwy założyciel kościoła i jego rodzina widzieli, jak czternaście osób z tego bloku przyszło do Chrystusa i powstał mały kościół.

Praktyczne wskazówki do zorganizowania marszu modlitwy

- **Ustal teren marszu.** Musisz się zdecydować, czy wybrać raczej niewielki teren i obchodzić go regularnie (np. raz w tygodniu), czy wziąć większy obszar dzieląc go na mniejsze części. Decyzję tę należy podjąć razem z założycielem kościoła lub grupą po to, by marsze były powiązane z akcjami ewangelizacyjnymi.
- **Ustal konkretny czas trwania marszu.** Najlepiej chodzić w małych grupach po dwie lub trzy osoby. Ludzi mniej przeraża widok dwóch lub trzech przechadzających się osób pogrążonych w rozmowie niż wielka grupa czy jedna osoba. Ustal czas marszu.
- **Wybierz konkretny temat modlitwy**, np. bezpieczeństwo dzieci, sytuacja ubogich, nawrócenia do Chrystusa, brak konfliktów rasowych itp. (W podpunkcie E znajduje się lista proponowanych tematów). Wybierz konkretny fragment biblijny, wokół którego skupią się twoje modlitwy. Możesz np. wykorzystać poszczególne fragmenty modlitwy Pańskiej jako przewodnik dla uczestników modlitwy. Możesz też wybrać do modlitwy dany psalm.
- **Idź spokojnie, lecz zdecydowanie, obserwując tyle, ile się da, lecz bez natarczywego przyglądania się.** Módl się z otwartymi oczami tak, jakbyś rozmawiał i mów Bogu o potrzebach otaczających cię ludzi, mijanych domach, szkołach, sklepach czy fabrykach itp. Przez pewien czas módl się po cichu, zwłaszcza wtedy, gdy mijasz innych ludzi.
- **Pod koniec marszu podziel się krótko z innymi.** Zapisz myśli i wrażenia w duchowym dzienniku. Ustalcie datę kolejnego marszu modlitwy.

D. Grupa wsparcia modlitewnego

Każda osoba czy grupa pragnąca założyć kościół powinna rozwinąć grupę wsparcia modlitewnego. Mogą ją tworzyć ludzie z twojego kościoła, wasi chrześcijańscy przyjaciele, rodzina, która odczuwa potrzebę modlenia się o ciebie, waszą grupę, rodziny i służbę założycielską. Proś ludzi o modlitwę systematyczną, np. raz w tygodniu, codziennie lub co miesiąc. Wpisz do kalendarza imiona osób wspierających cię w modlitwie oraz dni, kiedy obiecali modlić się o ciebie. To pomoże ci zapamiętać, kto i kiedy się o ciebie modli. Będziesz wtedy wiedział, z kim się kontaktować w sprawie pilnych potrzeb.

Twoja grupa wsparcia modlitewnego może spotykać się na modlitwy zbiorowe o ciebie i twoją służbę raz w miesiącu lub nawet częściej. Jedna osoba z tej grupy powinna być odpowiedzialna za informowanie założyciela kościoła lub grupy tworzącej kościół o aktualnych prośbach i odpowiedziach na modlitwy. Członkowie grupy wsparcia modlitewnego powinni wiedzieć, jakie były odpowiedzi na modlitwy oraz jakie są potrzeby po to, by mogli się cieszyć Bożym działaniem i czuć się zachęceni do dalszej modlitwy.

E. Tematy modlitwy strategicznej

Grupy komórkowe, członkowie marszu modlitwy oraz grupy wsparcia modlitewnego potrzebują skupić się w modlitwie na konkretnych tematach. Poniżej zamieszczamy przykłady tematów modlitwy, które mogą być wykorzystane podczas marszu lub przez grupy modlitewne. Dzięki przeprowadzonym przez siebie badaniom dowiesz się o innych konkretnych sprawach wymagających modlitwy oprócz podanych niżej propozycji.

- Modlitwa o umacnianie i błogosławieństwo dla rodzin oraz o uznanie Pana.
- O bezrobotnych, aby mogli otrzymać pracę.
- O kościoły i pojedyncze osoby, aby odczuwali głód Boga.
- O szkoły, aby nauczyciele i uczniowie mogli poznać pokój, harmonię i miłość Jezusa.
- O sklepy i banki, aby w kwestiach finansowych dominowała uczciwość.

- O miejscowe władze, aby kierowały się tym, co słuszne, podejmowały właściwe decyzje i posługiwały się władzą tak, jak należy.
- O wskazanie odźwiernych, którzy mają duże wpływy w danej społeczności, a pozyskani dla Chrystusa otworzą drzwi dla szerzenia Ewangelii.

III. BADANIE: ZBIERANIE INFORMACJI DO MODLITWY

Jedną z pierwszych rzeczy, jakich dokonałeś jako założyciel kościoła, było zbadanie obszaru docelowego (Podręcznik 1, Wizja SCP, lekcja 4 „Zasady prowadzenia badań”). Wykorzystaj wyniki tych badań do prowadzenia w modlitwie.

Rozpocząłeś swoje badania od ustalenia, gdzie znajdują się kościoły i grupy misyjne działające na twoim obszarze docelowym. Módl się o każde z nich imiennie – o ich duchowy wzrost, o docieranie do mieszkańców tego obszaru, o wszelkie znane ci problemy, przez jakie przechodzą. Czy Kościół jest postrzegany jako organizacja, która ma pozytywny czy negatywny wkład w życie tego miejsca? Czy słynie z podziałów, czy współpracy? Czy Kościół wzrasta? Gdzie?

Pomódl się modlitwą Jezusa z Ewangelii Jana 17:23: „Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś”.

Gdy będziesz się dalej modlił, pamiętaj o grupach, o których dowiedziałeś się ze swoich badań na polu misyjnym. Czy istnieją tam obszary znane z ubóstwa, bogactwa, uprawiania prostytucji, prześladowań itp.? Proś Boga, by ci pokazał, jak możesz docierać do ludzi z różnych grup. Czy są jakieś potrzeby materialne, które powinienes pomóc zaspokoić w imię Chrystusa? Czy są tam jakieś grupy lub ośrodki New Age, okultystyczne czy satanistyczne? Módl się, by Bóg wyzwolił swój lud spod wpływu złego ducha, jaki powstaje za pośrednictwem tych grup (Mat. 6:13). Módl się imiennie o przywódców miejscowych władz i wpływowych ludzi w tej społeczności. Proś Boga, by pozwolił ci umówić się na spotkania z ludźmi, którzy mogą otworzyć drzwi dla Ewangelii.

Informacje uzyskane przez ciebie w wyniku badań powinny być częścią codziennej modlitwy o twoją społeczność docelową. Wykorzystaj je w wyborze obszarów na pochody modlitwy i do zorientowania się, jakie służby ewangelizacyjne można tam rozwinąć. Podziel się tymi wiadomościami ze swoją grupą modlitewną oraz tymi, którym leży na sercu twój obszar docelowy.

KONKLUZJA

Znane jest wśród chrześcijan powiedzenie, że „Boża armia zwycięża na kolanach”. Obraz ten pokazuje strategiczną rolę modlitwy w rozszerzaniu granic Bożego Królestwa na ziemi. Zakładanie kościołów jest działalnością duchową, wymagającą duchowej walki z siłami ciemności (Efez. 6). Nasza praca jako założycieli kościołów musi wyrastać z modlitwy, być poprzedzona i wspierana modlitwą w trakcie jej trwania. Tylko wtedy przyniesie przewidziany przez Boga plon.

PYTANIA DO ROZWAŻENIA, POWTÓRZENIA I ZASTOSOWANIA

- W jaki sposób trwamy gorliwie w modlitwie (Kol. 4:2-4) lub modlimy się przy każdej sposobności (Efez. 6:18) zgodnie z zaleceniem Pawła skierowanym do pierwszych chrześcijan?
- Czy kiedykolwiek brałeś udział w marszu modlitwy? Opisz swoje doświadczenia. Co robiłeś? Gdzie poszedłeś? O co się modliłeś? W jaki sposób wpłynęło to na twoją służbę na tym obszarze?
- Jakie są jeszcze inne sposoby mobilizacji do modlitwy o twoją służbę zakładania kościoła?
- Jak możesz na bieżąco informować swoją grupę wsparcia modlitewnego o potrzebach i odpowiedziach na modlitwy?
- Jakie informacje warto przekazywać grupie modlitewnej, a jakie pomijać?
- Podaj przykłady powiązania modlitwy z działalnością ewangelizacyjną. Jakie były skutki?

PLAN DZIAŁANIA

- Jeśli jeszcze tego nie zrobiłeś, rozwiń swoją grupę wsparcia modlitewnego. Poproś co najmniej trzech innych wierzących o cotygodniową modlitwę o twoją służbę. Jak będziesz ich informował o potrzebach i odpowiedziach na modlitwę?

- Zorganizuj przynajmniej jeden pochód modlitwy na swoim obszarze docelowym ze swoją grupą zakładającą kościół lub innymi, którym zależy na pozyskaniu tego obszaru dla Chrystusa. Omów to doświadczenie ze swoim doradcą lub nauczycielem.

BIBLIOGRAFIA

- Livingston, Glenn. *Prayer that Strenghtens and Expands the Church*. South Holland, IL: 1999. (Ta publikacja *Alliance for Saturation Church Planting* jest dostępna w Lidze Biblijnej, 16801 Van Dam Road, South Holland, IL, 60473 USA. Tel 1-800-334-7017. E-mail: Bible League@xc.org)
- Mills, Brian. *DAWN Europa Prayer Manual*. Birkshire, England: DAWN Europa, 1994.

Trójki modlitewne

I. CZYM JEST TRÓJKA MODLITEWNA?

Jest to prosty i praktyczny sposób pozyskiwania ludzi dla Chrystusa. Polega na kontakcie z dwoma innymi chrześcijanami i regularnej modlitwie o zbawienie dziewięciu przyjaciół lub krewnych, którzy nie znają Jezusa osobiście. Cieszcie się, jeśli będziecie świadkami wypełnienia obietnicy zawartej w Ewangelii Mateusza 18:19-20: „Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użyży im mój Ojciec, który jest w niebie. 20 Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich”.

II. JAK SPRAWIĆ, BY TRÓJKA MODLITEWNA DZIAŁAŁA

- A. Do utworzenia swojej „trójki” wybierz dwóch chrześcijańskich przyjaciół lub krewnych.
- B. Każdy z was niech wybierze trzy osoby, które nie znają Jezusa jako swego osobistego Zbawcy i Pana.
- C. Ustalcie jakiś czas w ciągu tygodnia, kiedy moglibyście się spotkać i wspólnie modlić o swoją dziewiątkę. Możecie się spotykać u siebie w domu, miejscu pracy, szkole czy przed kościołem.
- D. Módlcie się razem o te dziewięć osób z imienia, aby przyjęły Chrystusa jako osobistego Zbawcę. Pamiętajcie o ich potrzebach osobistych oraz o członkach ich rodzin.
- E. Na tyle, na ile to możliwe oraz tak, jak cię Bóg prowadzi buduj z wybraną przez siebie trójką przyjacielskie więzy i okazuj pomoc. Proś Boga, by stworzył okazję podzielenia się z tymi ludźmi Ewangelią. Módlcie się jedni o drugich w czasie realizacji tego zadania.
- F. Gdy osoby, o które się modlisz, zostaną chrześcijanami, módl się wciąż o nich zgodnie z tym, jak cię Bóg prowadzi, lecz w swojej trójce modlitewnej wybierz do modlitwy trzech innych przyjaciół i krewnych, którzy nie znają jeszcze Jezusa. Trójka modlitewna powinna się skupiać na osobach nie znających osobiście Jezusa. Uwaga: Koncepcję trójki modlitewnej można wykorzystać w modlitwach rodziny!

III. ARKUSZ TRÓJKI MODLITEWNEJ

A. Moimi partnerami w trójce są:

- _____
- _____

B. Modlimy się o:

Podaj imiona dziewięciu niezbawionych przyjaciół, o których twoja trójka będzie się regularnie modlić:

Moja lista	Lista 2	Lista 3

MODLITWA

LEKCJA

4

Koncert modlitwy

ODDAWANIE BOGU CZCI I ROZWAŻANIE

Cel lekcji

Celem tej lekcji jest wspólne oddawanie Bogu czci i wzajemne dodawanie sobie otuchy w Panu.

Główne punkty

Bóg przekonuje nas i prowadzi, gdy poświęcamy czas na oddawanie Mu czci i rozważanie Jego Słowa.

Pożądane rezultaty

Nie jest to właściwie lekcja, lecz warsztat, którego zadaniem jest zapewnienie doświadczenia strategicznej modlitwy i podsuniecie pomysłu, jak przeprowadzić koncert modlitwy.

Propozycje dla prowadzących nauczanie

Ten koncert modlitwy NIE ma formy wykładu – jego celem jest poprowadzenie uczestników kursu w czasie modlitwy. Przed lekcją powinniśmy zapoznać się dokładnie z Psalmem 95 i zwrócić uwagę na przedstawione w lekcji podziały.

Ten czas modlitwy i oddawania Bogu czci powinien zapewnić każdemu z uczestników okazję do zastanowienia się nad treścią seminarium i pokornego szukania Bożego prowadzenia, które miałyby zmienić życie i służbę danej osoby.

WPROWADZENIE

Celem napisania Psalmów było zachęcenie ludu Bożego do uwielbiania, oddawania czci i posłuszeństwa wobec Pana, naszego Boga. Powstały one nie tylko po to, by je czytać. Na potrzeby tego koncertu modlitwy będziemy się posługiwać wzorcem podanym w **Psalmie 95** jako naszym przewodnikiem uwielbiania, oddawania czci i modlitwy.

Psalm ten prowadzi nas przez trzy etapy pokazane na poniższej ilustracji:

Psalm 95	
1. Śpiewajmy Panu	ww. 1-5
2. Padnijmy przed Panem na twarze	ww. 6-7
3. Słuchajmy Pana	ww. 8-11

I. ODDAWANIE PANU CHWAŁY (PSALM 95:1-5)

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu

- Śpiewajcie radosne pieśni

Wznóśmy okrzyki na cześć Skąły naszego zbawienia

- Odczytajcie wspólnie na głos Psalm wybawienia: Psalm 18:1-3, 30-,

Przystąpmy z dziękczynieniem przed Jego oblicze

- Przygotuj czas świadectw, dziękując Bogu zwłaszcza za to, czego dokonuje w trójkach modlitewnych i innych dziedzinach zakładania kościoła

Radośnie śpiewajmy Mu pieśni!

- Przygotuj kolejny czas śpiewania pieśni uwielbiających Pana
- Odczytajcie wspólnie wiersze 3-5; podziękujcie Mu za Jego niezależne panowanie nad całym wszechświatem

II. UWIELBIANIE PANA (PSALM 95:6-7)***Padnijmy na twarze...zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył***

- Zachęć uczestników kursu do modlitwy w duchu pokory. Jeśli to możliwe, uklękniecie.

On jest naszym Bogiem... a my ludem Jego pastwiska

- Uznaj Go za swego osobistego Pasterza. Wysławiaj za Jego troskę o ciebie.

III. SŁUCHAJCIE JEGO GŁOSU (PSALM 95: 8-11)***Nie zatwardzajcie serc waszych...***

- Wyznaj wszelki znany ci grzech w twoim życiu. Przeczytaj fragment z Pierwszego Listu Jana 1:9.
- Poświęć czas na słuchanie Pana. Proś Go, by wskazał ci te sprawy, w których musisz porzucić dawne formy, nawyki, sposoby zakładania kościoła, które nie wydają się już biblijne w świetle fragmentów analizowanych podczas tego seminarium. Zmagaj się z Bogiem o to, co możesz zatrzymać, a co powinieneś zmienić w swoim życiu i służbie.
- Zapoznaj się z fragmentem Listu do Hebrajczyków 3:7-19. W wierszu trzynastym mowa o codziennym wzajemnym zachęcaniu się. Podzielcie się na grupki dwuosobowe. Módlcie się modlitwą zachęty o swojego partnera w grupie.

MODLITWA

5

LEKCJA

Modlitwa i post

Cel lekcji

Celem tej lekcji jest przyjrzenie się roli, jaką odgrywają post i modlitwa w procesie zakładania kościołów.

Główne punkty

- Modlitwa jest niezbędna w osiągnięciu duchowego dzieła zakładania kościoła.
- Post był biblijną metodą wzmocnienia modlitwy w obu Testamentach: Starym i Nowym.

Pożądane rezultaty

Po opanowaniu treści tej lekcji każdy uczestnik powinien:

- Znać biblijne nauczanie na temat modlitwy i postu.
- Być wytrwałym w swoim poleganiu na Bogu w trakcie modlitwy i postu.
- Modlić się i pościć o zakładanie kościołów.

WPROWADZENIE

Gdy założyciele kościołów zaangażują się w wiele działań niezbędnych przy zakładaniu nowego kościoła, łatwo jest zaniedbać obowiązki duchowe. Jeśli usiłujemy wykonywać duchowe dzieło w ciele, może dojść do zniechęcenia, jeśli nie można się doczekać pożądanych rezultatów. W takiej chwili założyciel kościoła musi się zatrzymać i przyrzeć się ponownie roli modlitwy i postu.

I. NIEZBĘDNY CHARAKTER MODLITWY

Bóg ujawnił się jako wszechwiedzący. Wie wszystko. Jest też wszechmogący. Wszystko może. Po co w takim razie mamy się modlić? Jeśli coś jest Bożą wolą, to czy Bóg nie może tego po prostu dokonać? Czy to, że się nie modlimy, powstrzyma w jakiś sposób działanie wszechmocnego Boga?

A. Przykłady ze Starego Testamentu – Bóg czeka na modlitwy swego ludu**a. Mojżeszowa 3:7:**

Gdy Izraelici pozostawali w niewoli egipskiej, Bóg ukazał się Mojżeszowi i powiedział: „...Dostyć napatrzyłem się na udrękę ludu mego w Egipcie i nasłuchałem się narzekań jego na ciemiężców, znam więc jego uciemiężenie. Zstąpiłem, aby go wyrwać...”

b. Mojżeszowa 32:7-14

Izrael odwrócił się od Boga i sporządził złotego cielca, przed którym bił pokłony. Bóg zwrócił się do Mojżesza: „Zostaw Mnie przeto w spokoju, aby rozpałił się gniew mój na nich. Chcę ich wyniszczyć, a ciebie uczynić wielkim ludem”. Mojżesz jednak modlił się do Pana i przypominał Mu o Jego obietnicach. „Wówczas to Pan zaniechał zła, jakie zamierzał zesłać na swój lud”.

c. Kronik 7

Gdy Salomon zbudował świątynię, modlił się podczas poświęcania jej Bogu. Bożą odpowiedzią było zesłanie z nieba ognia, który strawił ofiarę całopalną i ofiary rzeźne, a Jego chwała wypełniła świątynię. Zwrócił się wówczas do Salomona: „Wysłuchałem twojej modlitwy i wybrałem sobie to miejsce na dom ofiar”. Ponadto obiecał też, że „Jeśli upokorzy się mój lud, nad którym zostało wezwane moje Imię, i będą błagać, i będą szukać mego oblicza, a odwrócić się od swoich złych dróg, Ja z nieba wysłucham i

przebaczę im grzechy, a kraj ich ocalę. Teraz moje oczy będą otwarte, a uszy moje uważne na modlitwę w tym miejscu”.

B. Przykłady z Nowego Testamentu

a. *List do Jakuba 5:13-18*

W tym fragmencie apostoł Jakub mówi o modlitwie wiary i wyznawaniu grzechów. Stwierdza: „Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego” (w. 16). Jakub przytacza później przykład Eliasza, który modlił się o to, by przez trzy lata i sześć miesięcy nie padał deszcz. Bóg odpowiedział na te modlitwy Eliasza i zatrzymał deszcz. Następnie Eliaz modlił się o deszcz i Bóg go zesłał.

b. *Ewangelia Łukasza 6:12-16*

Tuż przed podjęciem ważnej decyzji (wybór dwunastu apostołów) Jezus udał się na górę na całonocną modlitwę.

c. *Ewangelia Mateusza 26:36-44*

Na krótko przed swoją śmiercią Jezus pełen smutku i trwogi modlił się słowami: „Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich! Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty”. Za drugim razem zawołał: „Ojcze mój, jeśli nie może ominąć Mnie ten kielich, i muszę go wypić, niech się stanie wola Twoja!” Potem Jezus zawołał po raz trzeci powtarzając słowa tej modlitwy.

d. *Ewangelia Mateusza 6:5-18*

Jezus uczył swoich uczniów, jak się modlić. Pomimo zapewnienia, iż „wie Ojciec wasz, czego wam potrzeba, wpraw zanim Go poprosicie” (w. 8), zachęcał swoich uczniów, by prosili o zaspokajanie swoich codziennych potrzeb, o zachowanie od pokusy i spełnienie Bożej woli tak na ziemi, jak i w niebie.

e. *Ewangelia Mateusza 7:7-12*

Jezus zwraca się do swoich uczniów słowami: „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam”. Zachęca ich, by nie bali się wyrażać swoich potrzeb i pragnień w modlitwie do Ojca.

C. Kilka wniosków na temat istoty modlitwy

Bóg może zrobić wszystko, czego pragnie, lecz wygląda na to, że postanawia poczekać, odłożyć swoje dzieło dopóki Jego lud nie wyrazi w zgodnej modlitwie swoich prośb. Wtedy dopiero zaczyna działać. Z przykładów i nauk biblijnych wynika, że Bóg łączy się z naszymi modlitwami i przez nie osiąga swe cele.

Bóg szanuje ludzką wolę i pragnie, by człowiek połączył swoją wolę z Jego i przeciwstawił się woli Szatana. Modlitwa jest wyrazem naszego pragnienia Bożej woli i sposobem współpracy z Bogiem w osiąganiu Jego celów. Nie jest ona walką, która ma przekonać i nakłonić Boga do zmiany decyzji po to, by zaspokoić nasze przyjemności. Dzięki modlitwie poznajemy Jego wolę i skłaniamy naszą wolę do Bożych pragnień i celów. Modlitwa ma zatem podwójny cel:

- Wyrażanie naszych myśli i pragnień przed Bogiem
- Rozpoznawanie Jego woli dla nas

II. ROLA POSTU

Post polega na celowym powstrzymaniu się od niektórych lub wszystkich pokarmów i napojów po to, by skupić się na modlitwie. Można też stosować okresy wycofywania się z zajęć i społeczności z przyjaciółmi na jakiś czas po to, by pełniej poświęcić się społeczności z Bogiem – by szukać Jego i Jego woli. **Post jest duchową dyscypliną, nie przykazaniem.** Jeśli zatem ktoś ma problemy natury zdrowotnej lub z jakichś innych przyczyn nie może pościć, nie należy wzbudzać w nim poczucia winy ani oskarżać go o grzech. W niektórych kulturach i religiach post traktuje się jako rytuał lub tradycję. Celem biblijnego poszczenia jest skupienie niepodzielnej uwagi danej osoby na Panu. Nigdy nie powinno się tego traktować jedynie jako rytuału.

A. Nauczanie Chrystusa

Jezus nauczał o poście i sam go praktykował (Mat. 4:2). Jego uczniowie nie zawsze towarzyszyli Mu w poście (Mar. 2:18-19). Jednak nawet ten fragment wyraźnie oświadcza, że Jezus spodziewał się, iż uczniowie *będą pościć po Jego wniebowstąpieniu*. Nauczał też swoich uczniów postu z modlitwą. W kontekście nauczania o modlitwie Chrystus dwukrotnie powiedział odnośnie do postu: „Kiedy pościecie, nie bądźcie posępni jak obłudnicy” (Mat. 6:16-17). Zwróć uwagę, że Jezus powiedział „kiedy”, nie „jeśli”, tak jakby była to regularna praktyka uczniów.

B. Przykład wczesnego kościoła

W księdze Dziejów Apostolskich widzimy, jak modlitwa, post i rozwój kościoła idą ze sobą w parze. Gdy kościół polegał na Panu, Ewangelia czyniła postępy.

3. *Dzieje Apostolskie 13:1-3*

Gdy przywódcy kościoła w Antiochii służyli (modlili się) do Pana i pościli, przyszedł do nich Duch Święty z poleceniami i po to, by ich prowadzić. Rozwój służby Pawła i rozszerzenie się kościoła w Azji Mniejszej i Europie zaczęło się od modlitwy i postu.

4. *Dzieje Apostolskie 14:23*

Paweł i Barnaba powierzali Bożej opiece starszych nowych kościołów w modlitwie i poście. Dzięki tym dwom rzeczom zdobyli się na odwagę, by zaprzestać kontroli tych osób i zostawić prowadzenie przez nich kościołów w Bożych rękach.

C. Charakter postu

Chrystus nauczał, że jeśli chcemy otrzymać z nieba odpowiedzi, musimy prosić, szukać i kołatać (Mat. 7:7). Każde z tych słów wskazuje na intensywność poszukiwań. Świadomy post ujawnia palące pragnienie, ciągły ciężar na sercu większy niż pragnienie fizycznego pokarmu. Motywacja do postu może być dwojaka. Wierzący intensywniej zaczyna szukać Boga w celu:

- duchowego wzmocnienia
- poszerzenia Bożego Królestwa.

Jak wynika z nauk Chrystusa i przykładu wczesnego kościoła, post jest oczekiwanym i istotnym aspektem modlitwy.

PYTANIA DO ROZWAŻENIA, POWTÓRZENIA I ZASTOSOWANIA

- Czy kiedykolwiek spędziłeś czas na modlitwie i poście? Jakie było twoje doświadczenie? Czy odczułeś duchowe wzmocnienie lub dostrzegłeś odpowiedź na twoją modlitwę w szczególny sposób?

PLNA DZIAŁANIA

- Zapoznaj się z treścią fragmentu z Ewangelii Mateusza 6:16-18.
- Opisz wygląd „obłudników” podczas ich postu. Dlaczego tak się zachowywali?
- Opisz, jak powinna wyglądać osoba, która zachowuje post.
- Jak możemy uchronić nasz post przed staniem się rytuałem?
- Zaplanuj i doświadczyć duchowej dyscypliny postu. Poniżej podajemy kilka sposobów postu niektórych chrześcijan. Możesz zastosować jeden z nich, chociaż forma zależy od ciebie.
 - Powstrzymuj się od pewnych pokarmów i napojów przez określony czas.
 - Powstrzymuj się od wszelkich pokarmów, ale pij soki i inne płyny przez określony czas.
 - Powstrzymuj się od określonych, ale nie wszystkich pokarmów przez określony czas.
- Wybierz jeden dzień w tygodniu/miesiącu, kiedy będziesz pościł.
- Zapisz w swoim duchowym dzienniku swoje doświadczenia z okresu postu. Jak się czułeś? Czego dowiedziałeś się o sobie? O Bogu?

BIBLIOGRAFIA

- Duewel, Wesley L., *Touching the World Through Prayer*. Coral Gables, FL: Worldteam, 1986.
- Eastman, Dick, *No Easy Road*. Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1971.
- Piper, John, *Hunger for God*. Wheaton, IL: Crossway Books, 1997.

MODLITWA

LEKCJA 6,7

Koncert modlitwy

MODLITWA O ROZSZERZANIE SIĘ EWANGELII

☞ Cel lekcji

Celem tej lekcji jest dostarczenie założycielom kościołów okazji do wspólnej modlitwy o siebie oraz innych założycieli w Europie Środkowowschodniej i byłym Związku Radzieckim.

☞ Główne punkty

Ważne jest, by modlić się o rozpowszechnianie Ewangelii poza obrębem naszego lokalnego obszaru.

☞ Pożądane rezultaty

Po opanowaniu treści tej lekcji każdy uczestnik powinien:

- Potrafić lepiej posługiwać się biblijnymi modlitwami jako wzorcem dla własnych modlitw.
- Doznać umocnienia dzięki modlitwom innych.
- Modlić się nie tylko o założycieli kościołów miejscowych, lecz także o założycieli działających w innych krajach.

☞ Propozycje dla prowadzących nauczanie

Poprowadź uczestników w modlitwie wzorując się na modlitwie Pawła w Liście do Kolosan 1:3-14. Czas udzielania wskazówek skróć do minimum tak, by większość lekcji spędzić na modlitwie.

Proponujemy, by uczestnicy kursu zakładania kościołów modlili się o uczestników w innych krajach, którzy przechodzą przez takie same szkolenia. Kraje, w których ma to miejsce, to Albania, Bułgaria, Czechy, Estonia, Węgry, Rumunia, Rosja, Słowacja, Serbia i Ukraina. W celu uzyskania aktualnych informacji można skontaktować się z biurem Alliance w Budapeszcie.

WPROWADZENIE

Jednym z najlepszych sposobów modlitwy jest posługiwanie się wzorcami biblijnymi. Na potrzeby tego koncertu modlitwy posłuż się modlitwą apostoła Pawła podaną w **Liście do Kolosan 1:3-14** jako modelem wysławiania Boga, oddawania Mu czci i modlitwy. Zwróć uwagę, że ta modlitwa zaczyna się i kończy dziękczynieniem Bogu (por. ilustr. 6.1). Fakt, że jest to powszechny wzorzec biblijny, podkreśla wagę modlitwy *dziękczynnej*. W tym koncercie modlitwy będziemy powielać ten sam cykl. Będziemy przechodzić kolejno przez dziękczynienie, Ewangelię, poznanie z powrotem do dziękczynienia.

I. DZIĘKI CZYNIMY OJCU – LIST DO KOLOSAN 1:3-5

Przeczytaj razem wiersze od trzeciego do piątego: „Dzięki czynimy Bogu, Ojcu Pana naszego Jezusa Chrystusa, zawsze, ilekroć modlimy się za was – odkąd usłyszeliśmy o waszej wierze w Chrystusie Jezusie i o waszej miłości, jaką żywicie dla wszystkich świętych - z powodu nadziei nagrody odłożonej dla was w niebie. O niej to już przedtem usłyszeliście dzięki głoszeniu prawdy – Ewangelii”.

A. Podziękuj Ojcu za świętych

- Na tym szkoleniu (wymień ich konkretnie, z imienia).
- W twoim kościele.
- W twoim życiu: za tych, którzy wywarli duchowy wpływ na twoje życie.

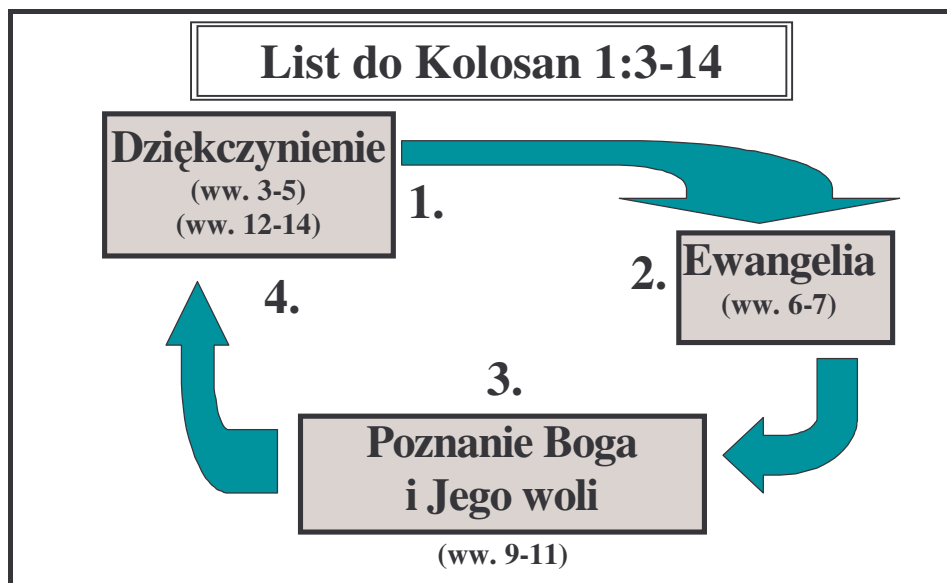
B. Podziękuj Ojcu

- Za okazaną ci przez Niego miłość.

- Za wiarę, jaką ci dał.
- Za nadzieję, jaką posiadasz w tym pozbawionym nadziei świecie.
- Za to, że dotarła do ciebie Ewangelia.

Uwaga: bądź konkretny w swoich modlitwach. Podziękuj i wystawiaj Ojca za konkretne sytuacje w twoim życiu, gdy Bóg okazał ci swoją miłość, wiarę, nadzieję oraz gdy otrzymałeś przesłanie Ewangelii.

Ilustracja 6.1 Cykl modlitwy

II. MÓDL SIĘ O TO, BY EWANGELIĘ SŁYSZANO NA CAŁYM ŚWIECIE – LIST DO KOLOSAN 1: 6-8

Przeczytaj razem wiersze od szóstego do ósmego: „...która do was dotarła. Podobnie jak jest na całym świecie, tak również i u was, owocuje ona i rośnie od dnia, w którym usłyszeliście i poznali łaskę Boga w jej prawdzie według tego, jak nauczyliście się od umiłowanego współsługi naszego Epafrasa. Jest on wiernym sługą Chrystusa zastępującym nas; on też nam ukazał waszą miłość w Duchu”.

- Módl się o to, by Ewangelia przynosiła wiele owoców w życiu ludzi, którym składałeś świadectwo (bądź konkretny w swoich modlitwach).
- Módl się o to, by Ewangelia przynosiła owoce w miejscach, w których inni zakładają kościoły. (Prowadzący nauczanie będzie miał listę krajów, w których odbywa się obecnie szkolenie na temat zakładania kościołów.)
- Módl się o innych znanych ci misjonarzy, aby ich służba była bardzo owocna.
- Módl się o to, by Bóg powołał wiernych usługujących, którzy zanoszą Ewangelie na krańce ziemi.

III. MÓDL SIĘ O TO, BY BÓG NAPEŁNIŁ CIĘ POZNANIEM SWOJEJ WOLI – LIST DO KOLOSAN 1:9-11

Przeczytaj po cichu wiersze od dziewiątego do jedenastego: „Przeto i my od dnia, w którym to usłyszeliśmy, nie przestajemy za was się modlić i prosić Boga, abyście doszli do pełnego poznania Jego woli, w całej mądrości i duchowym zrozumieniu, abyście już postępowali w sposób godny Pana, w pełni Mu się podobając, wydając owoce wszelkich dobrych czynów i rosnąc przez głębsze poznanie Boga. Niech moc Jego chwały w pełni was umacnia do okazywania wszelkiego rodzaju cierpliwości i stałości...”

A. W podanych niżej pustych liniach wymień powody, dla których Paweł pragnął, by jego adresaci doszli do pełnego poznania Jego woli w całej mądrości i duchowym zrozumieniu. Jakie były zamierzone skutki? Pierwsze dwa zostały uzupełnione za Ciebie.

5. *Aby wierzący mogli prowadzić życie godne Pana*

6. *Aby wierzący mogli Mu się podobać*

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

B. Posługując się listą sporządzoną w części A módl się o te wszystkie rzeczy dla swoich kolegów, którzy biorą udział w niniejszym szkoleniu.

IV. DZIĘKUJECIE OJCU—LIST DO KOŁOSAN 1:12-14

Przeczytaj na głos wiersze od dwunastego do czternastego: „*Z radością dziękujcie Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziele świętych w światłości. On uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie - odpuszczenie grzechów*”.

A. Chwal Ojca za to, że wprowadził cię do swego królestwa.

B. Chwal Ojca za to, że nie żyjesz już w niewoli Szatana.

C. Chwal Ojca za to, że zostałeś odkupiony.

D. Chwal Ojca za to, że twoje grzechy zostały ci przebaczone.

E. Chwal Ojca za to, że możesz się do Niego zwracać „Abba” lub „Tatusiu”.

MODLITWA

LEKCJA 8,9

Modlitwa o przebudzenie

MODLITWA NA WZÓR BIBLIJNY

Cel lekcji

Dostarczenie przyszłym założycielom kościołów okazji do złączenia się w modlitwie o wypełnienie Wielkiego Nakazu Misyjnego – nie tylko na ich terenie, ale także po „krańce ziemi”.

Główne punkty

- Modlitwa była początkiem rozpowszechniania Ewangelii w Dziejach Apostolskich.
- Modlitwa na wzór biblijny powinna obejmować też wstawiennictwo za dzieło Pana na całym świecie.

Pożądane rezultaty

Po opanowaniu treści tej lekcji każdy uczestnik powinien:

- Mieć większą świadomość globalnego zasięgu Ewangelii.
- Mieć głębsze przekonanie o tym, że modlitwa jest kluczem do równie potężnego Bożego działania dzisiaj, jak w księdze Dziejów Apostolskich.

Propozycje dla prowadzących nauczanie

Zwróć uwagę, że jest to blok złożony z dwóch sesji, łączący nauczanie i modlitwę. Każda sekcja przedstawia biblijną zasadę dotyczącą modlitwy o zakładanie kościoła. Zaraz po prezentacji każdej zasady należy poświęcić czas na modlitwę o tę sprawę. Można modlić się najpierw w całej grupie, a potem podzielić się na małe grupki.

WPROWADZENIE

Każdy założyciel kościoła, który chce być skuteczny, musi zaangażować się w modlitwę. Modlitwa jest źródłem zarówno mocy, jak i prowadzenia przez Pana. Bez niej nie można osiągnąć niczego o trwałej wartości duchowej. Możliwa jednak jest modlitwa częsta i gorliwa, lecz nie o rzeczy ważne. Oczywiście prawdą jest, że Bóg chce, byśmy się modlili o swoje własne potrzeby, mimo to ograniczenie się do takich modlitw to za mało. Bóg oczekuje też od nas modlitwy o potrzeby innych i o spełnienie swego planu dotarcia do wszystkich narodów – tj. Wielkiego Nakazu Misyjnego.

I. EWANGELIA DLA WSZYSTKICH LUDZI

Bożym pragnieniem jest, by wszyscy usłyszeli Dobrą Nowinę, czyli Ewangelię. Jezus Chrystus opuścił niebo po to, by zapewnić zbawienie przez swą przelaną krew, apostołowie zaś przemierzali cały znany w tamtych czasach świat rozgłaszając wszędzie ten fakt. Wielu współczesnych wierzących zadowala się zaspokajaniem własnych potrzeb lub potrzeb osób im bliskich i lekceważy potrzeby świata. Pod pewnymi względami wczesny kościół zmagał się z tym samym problemem. Pierwsi wierzący byli z pochodzenia Żydami i z trudem przychodziła im decyzja niesienia Ewangelii do innych narodów. Co ich ostatecznie przekonało? Jednym słowem – modlitwa. W Dziejach są cztery bardzo znaczące sytuacje, gdy modlitwa zapewniła moc lub motywację do świadczenia albo obie te rzeczy.

A. 120 uczniów w Dziejach 1:12-14

Ostatnie polecenie Jezusa przed jego zmartwychwstaniem brzmiało, by uczniowie czekali w Jerozolimie. „*Trwali jednomyślnie na modlitwie*” w sali na górze. Skutkiem tego długiego spotkania modlitewnego było nadejście Ducha Świętego, pełne mocy głoszenie Piotra i nawrócenie trzech tysięcy ludzi w jednym dniu!

B. Kościół w Jerozolimie w Dziejach 4:23-31

Młody kościół w Jerozolimie spotkał się z silną opozycją ze strony władz religijnych, które nakazały mu zaprzestanie szerzenia Ewangelii Jezusa Chrystusa. W odpowiedzi na to wierzący spotkali się i wylali swą troskę przed Bogiem. Skutkiem było wylanie Ducha Świętego i odwaga do dalszego świadczenia mimo opozycji.

C. Piotr na dachu w Dziejach 10:9-15

Na tym etapie w Dziejach Ewangelia nie dotarła jeszcze do innych narodów poza żydowskim. Po raz kolejny Bóg posłużył się modlitwą – tym razem indywidualną modlitwą Piotra – aby wzbudzić pragnienie wyjścia z Ewangelią nawet do pogan. Piotr nie chciał choćby *wejść do domu* poganina ani *jeść z nim*, nie mówiąc już o składaniu mu świadectwa. Jednak po spotkaniu z Bogiem podczas modlitwy nie tylko chętnie udał się do domu Korneliusza i otworzył drzwi wiary przed poganami, lecz także bronił prawa pogan do zbawienia przed nieżyczliwością żydowskich wierzących (Dz. 11).

D. Paweł i Barnaba w Antiochii w Dziejach 13:1-3

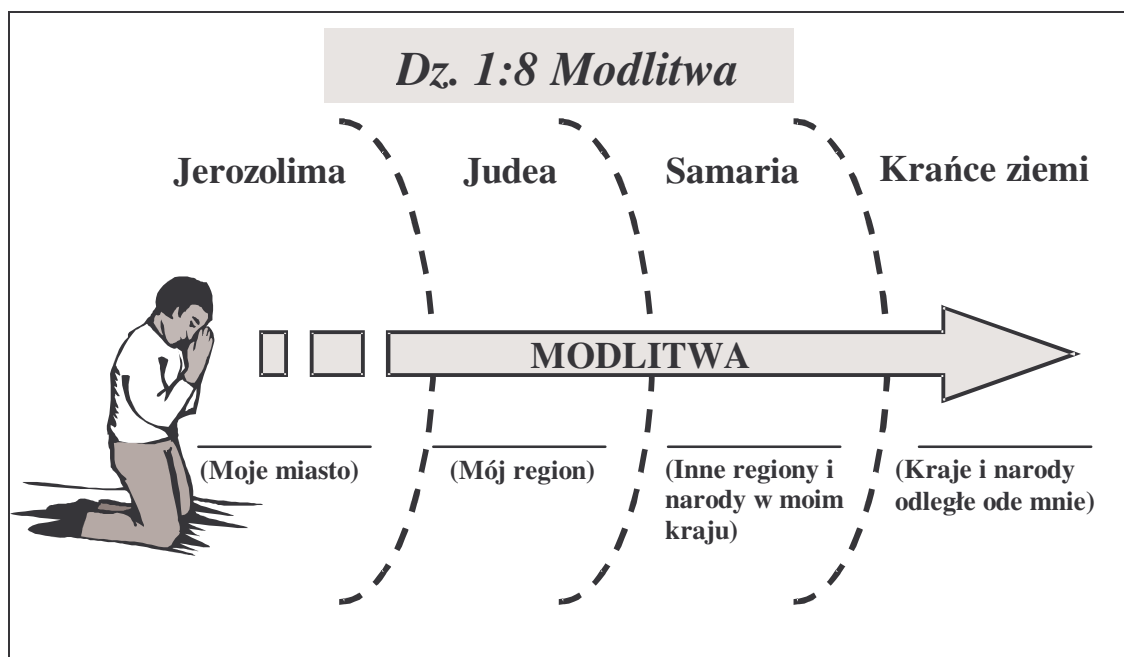
Pierwsza poważna próba wczesnego kościoła związana z autentycznym wypełnianiem Wielkiego Nakazu Misyjnego i zaniesieniem Ewangelii do *wszystkich narodów* to podróże misyjne apostoła Pawła. Podróże te były wynikiem spotkania modlitewnego kościoła w Antiochii. W tym konkretnym przypadku Biblia mówi o poście. W lekcji 5 w sekcji Modlitwa wyjaśniliśmy, że post polegał na odstawieniu pożywienia i napoju w celu *niczym nie zakłócanie modlitwy i społeczności z Bogiem*. To właśnie podczas tej intensywnej społeczności z Panem otrzymano polecenie wysłania Pawła i Barnaby do pracy misyjnej. Kościół natychmiast zastosował się do tego rozkazu i posłał ich *z modlitwą*.

II. MODLITWA O ŚWIAT

Wiele czasu zajęło wczesnemu kościołowi zrozumienie jego obowiązku docierania do wszystkich narodów. Jest to jeden z biblijnych przykładów, których nie powinniśmy powtarzać. W tym samym czasie, gdy Jezus polecił im czekać na Ducha Świętego, powiedział im też, *gdzie i komu* mają głosić Ewangelię. Miała ona dotrzeć do Jerozolimy, Judei, Samarji oraz na krańce ziemi (Dz. 1:4-8). A mimo to historia kościoła toczyła się przez trzynaście rozdziałów księgi Dziejów, zanim potraktowano to poważnie. Smutne, prawda?

Celem niniejszego koncertu modlitwy jest skupienie się nie tylko na naszych osobistych i lokalnych potrzebach, ale także rozszerzenie naszej modlitwy na „krańce ziemi”. Taki był zamiar Pana. Przypatrując się poniższej ilustracji pomyśl o tym, co każde z tych pól może oznaczać dla ciebie i wpisz w odpowiednie wolne miejsca. Wracaj do tej ilustracji w trakcie czasu przeznaczony na modlitwę.

Ilustracja 8.1 Dzieje 1:8 Modlitwa

III. MODLITWA O PRZEBUDZENIE – O CAŁY ŚWIAT

Poniższa sekcja przedstawia biblijne, strategiczne tematy modlitewne, które pomocnicy i przywódcy mogą wykorzystać jako podstawę do skuteczniejszego skupienia uwagi i prowadzenia swoich grup modlitewnych i sieci. Posłuż się tym schematem jako przewodnikiem po dzisiejszym koncercie modlitwy.

A. Módl się o osobiste potrzeby i problemy

Mimo iż nasze grupy modlitewne mają się modlić o zakładanie kościołów aż do nasycenia, czasem musimy uwolnić się od swoich własnych ciężarów, aby lepiej skupić się na sprawach leżących Bogu na sercu, a dotyczących naszych narodów, regionów, miast, miasteczek, wsi i osiedli. List do Filipian 4:6-7 mówi nam, że gdy modlimy się o swoje troski, Boży pokój będzie strzegł naszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

Podzielcie się na dwu-trzyosobowe grupy, krótko przedstawcie swoje osobiste potrzeby i kolejno módlcie się o siebie nawzajem.

B. Módl się o Kościół Boży

Przyglądając się potrzebom kościoła możemy odczuwać pokusę modlenia się o to, co nas osobiście denerwuje lub modlenia się z krytycznym nastawieniem. Nie jest to mądre, ponieważ kościół jest oblubienicą Chrystusa (Efez. 5:22-32), a żaden pan młody nie ceni negatywnego podejścia do swojej ukochanej. Poniższe prośby modlitewne mogą pomóc w nadaniu kierunku naszej modlitwie o kościół.

Poświęć kilka minut na wspólną modlitwę w grupie o każdą z następujących spraw:

1. Módl się o jedność

Gdy Jezus modlił się o wierzących, prosił o jedność. Modlił się, byśmy stanowili jedno z powodu naszej miłości do Niego i do Ojca oraz do siebie nawzajem, która przypomina miłość łączącą Jezusa i Ojca (Jan 17:20-23). Przyczynia się to do zakładania kościołów aż do nasycenia, ponieważ dzięki tej jedności świat pozna Jezusa.

2. Módl się o Chrystusową miłość

Apostoł Paweł modlił się o kościół w Filipi, żeby doskonalił się w miłości, lecz nie chodziło o ślepą miłość. Modlił się o inteligentną miłość połączoną z głębokim poznaniem i wyczuciem (Filip. 1:9). Przyczynia się to do zakładania kościołów aż do nasycenia,

ponieważ jeśli będziemy się nawzajem darzyć miłością, wszyscy ludzie będą wiedzieć, że jesteśmy uczniami Jezusa (Jan 13:35).

3. *Módl się o posłuszeństwo*

Paweł modlił się o to, żeby kościół w Efezie zrozumiał swoje powołanie i wielką nadzieję, jaką zapewnia Boże powołanie (Efez. 1:18). Przyczynia się to do zakładania kościołów aż do nasycenia, ponieważ gdy Kościół zrozumie swoje powołanie, pomnoży się i zaniesie Ewangelię światu (Mat. 28:18-20).

C. **Módl się o więcej robotników na Boże żniwo**

Jest to wyraźne polecenie z Ewangelii Mateusza 9:38. Jeśli Jezus każe nam się o coś modlić, my zaś posłusznie się do tego stosujemy, czy będzie na tyle wierny, że nam odpowie? Czy to możliwe, że tak wielki brak robotników jest skutkiem braku modlitwy o to, co polecił sam Pan Jezus? Pomyśl o tym.

Proś Pana o wysłanie większej liczby robotników na swoje żniwo zarówno tu, jak i na świecie.

D. **Módl się o założycieli kościołów**

Paweł był apostołem zakładającym kościoły. Świadom potrzeb swego powołania, poprosił kościół w Efezie, żeby modlił się za niego o właściwe słowa i swobodne głoszenie Ewangelii (Efez. 6:19-20).

Módl się imiennie o tych spośród was i innych znanych ci założycieli kościołów.

E. **Módl się o przywódców politycznych, społecznych i religijnych**

Pierwszy List do Tymoteusza 2:1-5 podaje chrześcijanom wyraźne wskazówki, żeby modlili się o przywódców rządu i ludzi sprawujących władzę. *Celem* tej modlitwy jest pokój, którego skutkiem będzie *zbawienie wielu*.

Ponownie podzielcie się na małe grupy i módlcie o swój rząd i innych przywódców z imienia, prosząc, by Bóg posłużył się nimi dla stworzenia lepszych warunków do głoszenia Ewangelii.

F. **Módl się o swój naród i narody świata**

Paweł głosił poganom, lecz otwarcie stwierdził, że wstawiał się do Boga o swój własny naród, Izrael. W Liście do Rzymian 10:1 napisał: „Bracia, z całego serca pragnę ich zbawienia i modłę się za nimi do Boga”. W innym przypadku po modlitwach świętych w niebie Bóg pobłogosławił ich wstawiennictwo nabywając sobie ludzi ze wszystkich narodów krwią Jezusa Chrystusa (Obj. 5:8-10). Modląc się o całe narody przyczyniamy się do zakładania kościołów aż do nasycenia przed Bożym tronem.

Zamknij tę modlitwę o przebudzenie poświęcając resztę czasu na modlitwę w całej grupie o zbawienie twego własnego narodu oraz o inne narody w twoim kraju i na świecie. Wymień każdy konkretnie, z nazwy w miarę jak Bóg będzie ci o nich przypominał.

Zachęcanie do modlitwy wspierającej ruch zakładania kościołów

POMAGANIE INNYM W MODLITWIE O ZAKŁADANIE KOŚCIOŁÓW

☞ Cel lekcji

Celem tej lekcji jest przedstawienie założycielom kościołów pomysłów na temat mobilizowania modlitwy w celu wsparcia ruchu zakładania kościołów.

☞ Główne punkty

- Ruch zakładania kościołów wymaga zorganizowania modlitwy nastawionej na „Z”.
- Trzeba rozpoznać i budować przywódców modlitwy, aby koordynowali ruchy modlitwy.

☞ Pożądane rezultaty

Po opanowaniu treści tej lekcji każdy uczestnik powinien:

- Wiedzieć, jak mobilizować innych do modlitwy wspierającej służbę zakładania kościołów.
- Uczestniczyć w wydarzeniach związanych z modlitwą, które mają podstawowe znaczenia dla ruchu zakładania kościołów w skali miasta, regionu i narodu.

☞ Propozycje dla prowadzących nauczanie

Wykorzystaj ten materiał jako praktyczny przewodnik dla omówienia tematu zachęcania do modlitwy prowadzącej do zakładania kościołów aż do nasycenia. Niech uczestnicy kursu lub inni wierzący podzielą się doświadczeniami, jakie mają w związku z koncertami modlitwy lub mobilizowaniem modlitwy za jakieś miasto lub region. Niech uczestnicy kursu omówią kroki, jakie każdy z nich może podjąć, aby pomóc w mobilizowaniu modlitwy w swoich wyznaniach za swoje miasto, region lub naród.

Udostępnij uczestnikom kursu wszelkie pomoce i informacje kontaktowe związane z ruchami modlitwy już działającymi w ich miastach, regionach lub kraju.

WPROWADZENIE

Na początku tego szkolenia w Lekcji 3 sekcji Modlitwa, „Jak zachęcać do modlitwy” (), mówiliśmy o tym, że apostoł Paweł widział modlitwę jako niezbędny aspekt ewangelizacji i zakładania kościołów. Omawialiśmy różne strategie mobilizowania modlitwy wspierającej twoją służbę zakładania kościołów. Aby powstały ruchy modlitwy w skali miasta, regionu i kraju, konieczna jest mobilizacja do modlitwy skupionej na ewangelizacji i zakładaniu kościołów na większą skalę. Strategia modlitwy o zakładanie kościołów aż do nasycenia musi być skoncentrowana na tym, co ważne: każda wioska i każde osiedle w każdym miasteczku i mieście w twoim narodzie i w każdej grupie etnicznej czekającej na ewangelię.

Istnieje wiele różnorodnych sposobów organizowania koncertów modlitwy dla miasta czy narodu. W Korei na przykład kościoły często spędzają całe noce na modlitwie, wierzący udają się na „góry modlitwy” na okresy postu i modlitwy lub wstają codziennie o piątej rano, by się modlić. W Ameryce chrześcijanie gromadzą się na specjalne dni modlitwy, takie jak narodowy dzień modlitwy. Ludzie przeznaczają jedną godzinę w ciągu dnia, by modlić się konkretnie za swój naród. W Europie grupy wierzących pokonywały pieszo tę samą drogę, co krzyżowcy, z Anglii do Istambułu, modląc się o pojednanie i nawrócenie do Chrystusa w mijanych po drodze miastach i wioskach.

Strategiczna modlitwa na dużą skalę wymaga pewnych kluczowych elementów: badania terenu, przekazywania wizji, szkolenia oraz znajdowania i kontaktowania ze sobą przywódców modlitwy. W tej lekcji omówimy elementy konieczne do mobilizacji do modlitwy o ruchy zakładania kościołów w mieście, regionie i kraju.

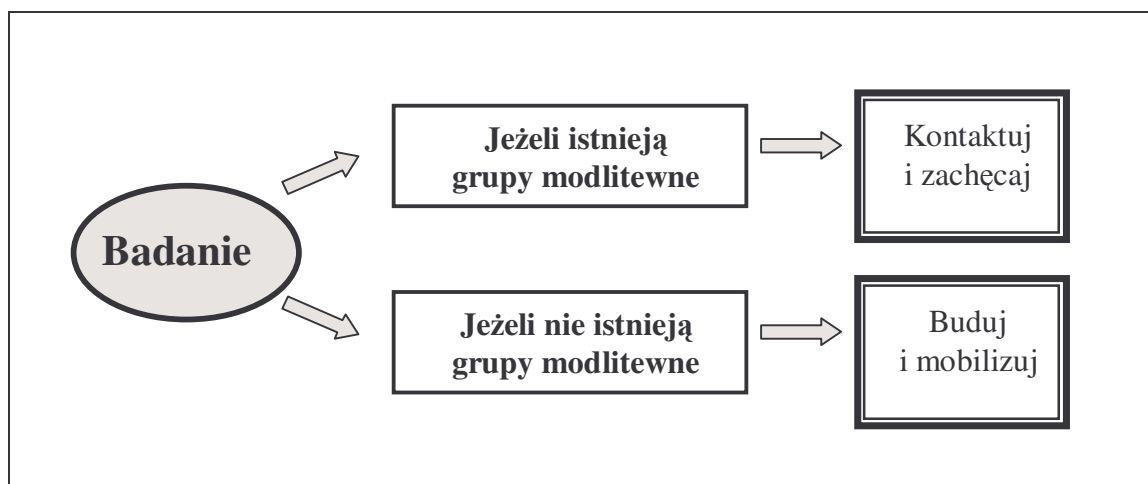
I. BADANIE TERENU

Ponieważ Bożym pragnieniem jest pojednanie ludzi ze sobą i ogłoszenie swojej chwały wśród narodów, Duch Święty prawdopodobnie już daje ludziom pragnienie modlitwy za swoje osiedle, region, miasto czy naród. Pierwszym krokiem w mobilizowaniu modlitwy na szerszą skalę jest wyszukanie ludzi, którzy czują potrzebę modlenia się. W niektórych narodach są to dobrze zorganizowane grupy ludzi, jak wspólnota Lydia. W innych miejscach możesz znaleźć rozproszone jednostki, ludzi, którzy sami modlą się o postęp Ewangelii.

Strategia, jaką zastosujesz przy mobilizowaniu modlitwy, będzie zależeć od rezultatów badania terenu. Jeżeli znajdziesz jakąś liczbę grup i sieci modlitewnych, twoja praca może polegać na połączeniu ich ze służbami ewangelizacji i zakładania kościołów, aby można było skupić modlitwę na konkretnych postępkach Ewangelii. Często grupy te i sieci są odizolowane od wysiłków ewangelizacji i zakładania kościołów, a więc są „zagubionym środkiem” dla nich. Twoja strategia będzie w pierwszym rzędzie koncentrować się na przekazie informacji między służbami ewangelizacji i zakładania kościołów a grupami modlitewnymi. Może ona także obejmować zachęcanie i doradzanie przywódcom tych grup czy sieci w celu mobilizowania modlitwy w innych częściach waszego miasta, regionu czy kraju. Inną częścią twojej strategii może być gromadzenie od czasu do czasu tych grup i ich kościołów razem na większe koncerty modlitwy. Ponieważ koncerty modlitwy skupiają się na wychwalaniu i uwielbieniu Boga i na postępie Ewangelii, przyczyniają się do budowania jedności między chrześcijanami, radowania się różnorodnością Ciała Chrystusa, a także mogą być punktem wyjścia dla przyszłych wspólnych wysiłków służby.

Z drugiej strony, jeżeli twoje badanie terenu pokaże, że jest na nim bardzo niewiele zorganizowanej modlitwy, twoja strategia będzie koncentrować się na proszeniu Pana, by prowadził cię do potencjalnych przywódców modlitwy. Możesz także skupić się na przekazywaniu wizji i mobilizowaniu do strategicznej modlitwy na poziomie podstawowym, wśród wierzących w kościołach.

Ilustracja 10.1 Rezultaty badania terenu

II. PRZEKAZYWANIE WIZJI: CZEGO BÓG PRAGNIE DLA TEGO MIEJSCA?

Brak modlitwy często wypływa z braku wizji. Ludzie poświęcają czas i wysiłek rzeczom, które w ich przekonaniu są ważne lub dla których mają głęboką pasję. Kluczowym elementem w mobilizowaniu modlitwy o zakładanie kościołów aż do nasycenia jest przekazanie ludziom wizji tego, co Bóg chce zrobić w ich mieście, regionie lub narodzie. Ludzie potrzebują rozpalenia w sobie pasji Bożego serca, to znaczy pragnienia pojednania grzesznych ludzi z Bogiem, odkupienia ludzkości z niewoli grzechu i przywrócenia przyjaźni człowieka z Bogiem przez Jezusa Chrystusa. Bóg wybrał swój lud, by był on wysłannikiem tej dobrej nowiny o pojednaniu dla zgubionego i umierającego świata (2 Kor. 5:18-20). Gdy chrześcijanie uzyskają poczucie swojego powołania jako wysłannicy Chrystusa, w naturalny sposób będą chcieli zaangażować się w realizację Bożych zamiarów.

Inną częścią przekazywania wizji jest przedstawienie ludziom obrazu „Z” – jak ich miasto, region czy naród będą wyglądać, gdy wszystkim zostanie ogłoszona Ewangelia? Ile kościołów powstanie? Jaki procent ludzi zostanie chrześcijanami? Porównaj „Z” z ich aktualną rzeczywistą sytuacją. *Ile kościołów istnieje obecnie? Jaki mniej więcej procent ludzi to aktywni chrześcijanie?* Potem

przedstaw wezwanie: *Ile kościołów trzeba jeszcze założyć, aby w tym mieście, regionie czy narodzie została ogłoszona Ewangelia i ludzie zostali uczniami Jezusa? Ilu ludzi musi uwierzyć w Chrystusa?* (Zajrzyj do lekcji w części Wizja SCP „Myślenie nastawione na „Z”” i lekcji w sekcji Kościół: „Cel kościoła”).

Ilustracja 10.2 Myślenie nastawione na „Z”

Trzecim elementem przekazywania wizji jest pomaganie ludziom w dostrzeżeniu strategicznej roli modlitwy w ewangelizacji i zakładaniu kościołów. Gdy odkryją modlitwy apostoła Pawła oraz w jakich sprawach prosił o modlitwę, zobaczą, jak ważna jest ich modlitwa dla postępu Ewangelii na ich terenie. (Zobacz sekcja Modlitwa, Lekcja 3: „Jak zachęcać do modlitwy”).

III. PRZYGOTOWUJ I PRZYSPOSABIAJ LUDZI, KTÓRZY BĘDĄ MODLIĆ SIĘ O ZAKŁADANIE KOŚCIOŁÓW AŻ DO NASYCENIA

Gdy ludzie zrozumieją wizję tego, czego Bóg pragnie dla ich osiedla, miasta, regionu czy narodu, a także roli modlitwy w postępie Ewangelii, będą potrzebowali praktycznych pomysłów i pomocy na temat uczestnictwa w postępie Ewangelii przez modlitwę. Powinieneś zapewnić im przygotowanie w dziedzinie różnych metod zachęcania do modlitwy, włączając w to:

- Trójki modlitewne
- Marsze modlitewne
- Budowanie zespołu wsparcia modlitewnego dla służby zakładania kościołów
- Walkę duchową
- Wymianę informacji między grupami modlitewnymi i służbami zaangażowanymi w ewangelizację i zakładanie kościołów
- Koncerty modlitwy
- Krajowe dni modlitwy
- Modlitwę i post

Większość tego typu praktycznego przygotowania będzie powstawać na bazie twojego osobistego doświadczenia modlitwy w służbie zakładania kościołów. Wszystkie te tematy są ujęte w podręcznikach kursu. Pamiętaj, że modlitwą trzeba człowieka raczej „zarazić” niż jej nauczyć. Gdy ludzie będą rzeczywiście poświęcać czas na modlitwę, Bóg będzie pokazywał im, jak mogą zorganizować swoje życie i wskaże im twórcze sposoby mobilizacji do modlitwy w ich sferach wpływu.

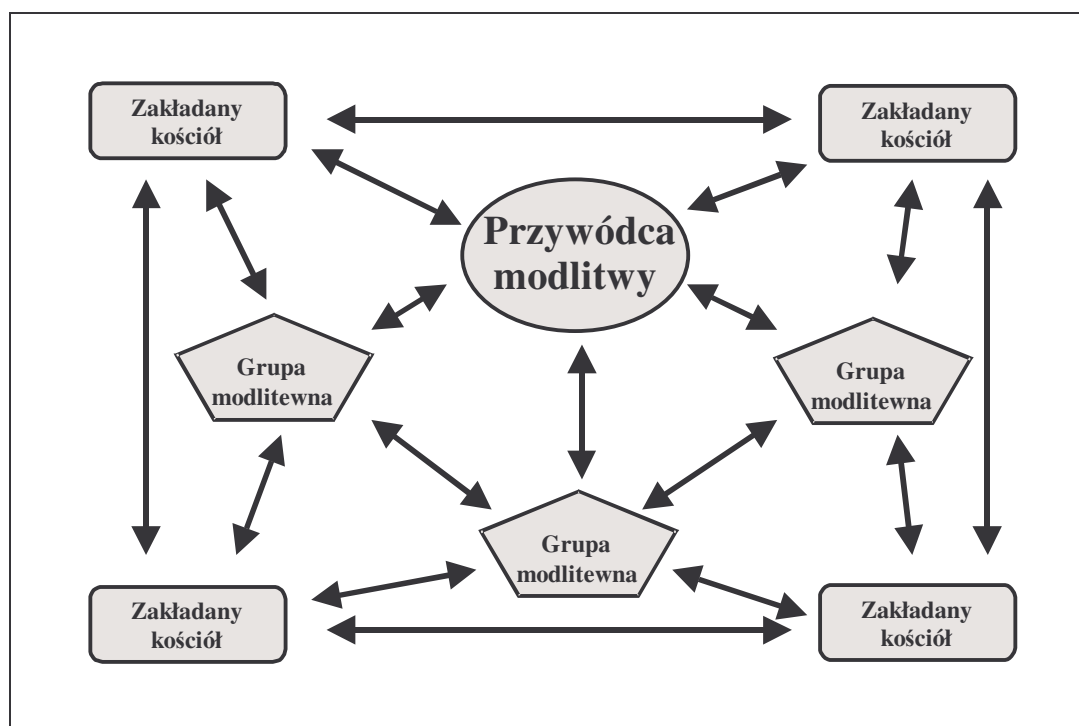
IV. ZNAJDUJ PRZYWÓDCÓW MODLITWY I KONTAKTUJ ICH ZE SOBĄ

Aby jakikolwiek ruch przynosił efekty, potrzebuje przywódców. W trakcie prowadzenia badań terenu i przekazywania wizji proś Boga, by prowadził cię do mężczyzn i kobiet, którzy odczuwają szczególną potrzebę modlitwy i posiadają umiejętności przywódcze. To oni mogą przedstawiać wizję, prowadzić praktyczne przygotowanie innych i skupiać modlitwę na sprawach związanych z postępowaniem Ewangelii w mieście, regionie lub kraju. Trzeba stale informować ich o potrzebach modlitwy o ewangelizację i zakładanie kościołów, aby mogli mobilizować do modlitwy wspierającej te służby. Poniżej podajemy kilka cech charakterystycznych, których powinieneś poszukiwać w przywódcach modlitwy.

- Mają postawę uległości i pokory wobec przywódców kościoła. Nie powinni uważać siebie za ważniejszych od przywódców swego kościoła.
- Dobrze prowadzą spotkania modlitewne – potrafią skupić uwagę uczestników na modlitwie i powstrzymać wszelkie niewłaściwe lub nieprzydatne modlitwy.
- Są oddani całym sercem Chrystusowi i wierni w dyscyplinach duchowych, takich jak czytanie Biblii, osobista modlitwa, wspólnota itp.
- Mają dobre więzi z ludźmi i cieszą się dobrą opinią u wierzących w swoim kościele.
- Są zrównoważeni emocjonalnie. Przywódcy modlitwy powinni nauczyć się kontrolować swoje emocje i nie pozwalać, by one kierowały ich modlitwą.
- Nie są skłonni do plotek, potrafią zachować tajemnicę.
- Rozumieją zadanie zakładania kościołów aż do nasycenia i mają jego wizję. Potrafią przedstawiać tę wizję innym.
- Potrafią koordynować przepływ modlitwy między grupami modlitewnymi i służbami ewangelizacji i zakładania kościołów.

Przywódcy modlitwy będą funkcjonować na różnych poziomach w ruchu modlitwy. Niektórzy będą przywódcami konkretnych grup modlitewnych – w lokalnym kościele lub grup złożonych z członków kilku lokalnych kościołów z danej miejscowości i okolicy. Inni będą przywódcami sieci modlitewnych – małych grup lub pojedynczych wierzących w jakimś mieście, regionie lub całym kraju, których łączy potrzeba modlitwy za postęp Ewangelii na tym terenie lub w określonej grupie ludzi. Poszczególne wyznania można wezwać do ustanowienia koordynatorów modlitwy, którzy będą odpowiedzialni za pomaganie kościołom z danego wyznania w opracowywaniu i stosowaniu strategii modlitwy.

Ilustracja 10.3 Przywódcy modlitwy zachęcają do modlitwy

Narodowi przywódcy modlitwy skupiają modlitwę na sprawach dotyczących całego kraju. Promują także modlitwę za członków rządu, wojsko itp. Zachęcają sieci modlitewne w całym kraju do konkretnych modlitw i koordynują działania takie jak narodowy dzień modlitwy. Narodowi przywódcy modlitwy mogą uczestniczyć w siatce współpracy z przywódcami z innych krajów na całym świecie.

PRZYKŁAD:

W Rumunii można zobaczyć początkowe oznaki ruchu modlitwy. W Alba Iulia grupa trzech kobiet zaczęła modlić się o siebie nawzajem i o swoich mężów. Potem rozpoczęły modlitwę o swoje kościoły, region, naród i zakładanie nowych kościołów. Ruch rozrósł się do ponad trzydziestu grup, w których w modlitwę zaangażowanych jest około sto pięćdziesiąt kobiet. Dotarł aż do Bukaresztu, gdzie została opracowana broszurka dla całej Rumunii, używana potem w całym kraju i poza jego granicami. W Sibiu dwa kościoły z różnych wyznań zaczęły modlić się razem. W Cluj co miesiąc odbywa się spotkanie modlitewne kobiet otwarte dla wszystkich kościołów, na które często przychodzą kobiety jeszcze nie nawrócone. Niektóre z nich uwierzyły dzięki spotkaniom tej grupy.

KONKLUZJA

Zachęcanie do modlitwy i inicjatyw modlitwy nie jest nową ideą. Można raczej mówić o przyłączaniu się do Boga w jego działaniu. Od czasów pierwszych chrześcijan modlitwa była i jest uważana za niezbędny element w ewangelizacji i zakładaniu kościołów. Niezależnie od tego, czy jest to modlitwa na poziomie lokalnym, regionalnym czy ogólnokrajowym, celem zachęcania do modlitwy i budowania ruchów modlitwy jest powstawanie i pomnażanie skoncentrowanych na Chrystusie kościołów lokalnych wypełniających kraj w takim stopniu, by każdy człowiek mógł usłyszeć i zobaczyć Ewangelię w sposób zrozumiały dla niego w jego konkretnej sytuacji.

PYTANIA DO ROZWAŻENIA, POWTÓRZENIA I ZASTOSOWANIA

- Jakie masz osobiste doświadczenia w mobilizowaniu modlitwy o zakładanie kościołów aż do nasycenia?
- Czy znasz jakieś krajowe, regionalne lub miejskie sieci modlitewne?
- Jakimi sposobami utrzymywałeś dobrą komunikację między twoim zespołem modlitwy a swoją służbą zakładania kościołów?
- Podczas zajęć zastanówcie się nad tym, w jaki sposób jako chrześcijanie zakładający kościoły możecie dzielić się wizją zakładania kościołów aż do nasycenia i modlitwy z innymi kościołami i w swoim wyznaniu.
- Czy kiedyś uczestniczyłeś w wielkim spotkaniu modlitewnym lub koncercie modlitwy? Jak to wyglądało? Jak zorganizowałbyś koncert modlitwy w swojej miejscowości?
- Jaka jest wola Boga w dziedzinie modlitwy w twoim życiu? Czy modlitwa jako priorytet jest kwestią nie podlegającą dyskusji dla przywódców?
- Dlaczego modlitwa nie jest bardziej żywotną częścią naszego życia i służby?

PLAN DZIAŁANIA

Przypomnij sobie różne aspekty mobilizowania modlitwy o zakładanie kościołów aż do nasycenia. Zdecyduj, jakie kroki możesz podjąć, aby pomóc w mobilizacji modlitwy za swoje miasto, region lub kraj.

BIBLIOGRAFIA

- Livingston, Glenn. *Prayer that Strengthens and Expands the Church*. South Holland, IL: The Bible League, 1999. (This *Alliance for Saturation Church Planting* publication is available from The Bible League, 16801 Van Dam Road, South Holland, IL, 60473 USA. Tel. 1-800-334-7017, e-mail: BibleLeague@xc.org).
- Mills, Brian. *DAWN Europa Prayer Manual*. England: DAWN Europa, 1994.

MODLITWA

LEKcja

11,12

Koncert modlitwy

DZIEKOWANIE BOGU ZA JEGO WIERNOŚĆ

☞ Cel lekcji

Celem tej lekcji jest świętowanie dobroci i wierności Boga w trakcie całego naszego programu szkoleniowego dla chrześcijan zakładających kościoły.

☞ Główne punkty

- Dziękowanie Bogu za jego wierność.
- Prośnienie o błogosławieństwo dla naszej przyszłej służby.

☞ Pożądane rezultaty

Po zakończeniu tej lekcji każdy uczestnik powinien:

- Doznać zachęty na wspomnienie niektórych Bożych błogosławieństw w trakcie miesięcy spędzonych na szkoleniu.
- Podjąć wyzwanie ufania Bogu w jeszcze większych sprawach we własnym życiu i służbie.
- Podjąć wyzwanie stworzenia grupy chrześcijan zakładających kościoły lub udziału w takiej grupie w celu stałej pomocy i zachęty po ukończeniu materiałów tego kursu.

☞ Propozycje dla prowadzących nauczanie

Ten dwugodzinny koncert modlitwy powinien następować po lekcji na temat modlitwy i powinien być ostatnim spotkaniem kursu szkoleniowego dla chrześcijan zakładających kościoły. Zaplanuj go starannie tak, by był czasem zachęty, błogosławieństwa i świętowania. Wybierz trzy lub cztery osoby do podzielenia się tym, jak Bóg pobłogosławił ich służbę zakładania kościołów. Potem podzielcie się na małe grupy i niech więcej osób podzieli się Bożym błogosławieństwem. W końcu zbierzcie się razem na czas uwielbiania Boga i oddawania Mu czci.

Przygotuj mapę kraju i listę grup etnicznych, do których nie dotarła jeszcze Ewangelia, do wykorzystania podczas koncertu modlitwy. Również Lekcja 18 na temat historii chrześcijaństwa w waszym kraju może być wykorzystana jako źródło inspiracji do uwielbiania Boga za jego wierność wobec ludzi w waszym kraju i Bożego pragnienia napelnienia go swoją chwałą.

Uwaga: Psalm 67 doskonale nadaje się do wykorzystania jako temat tego koncertu modlitwy.

I. WYCHWALANIE BOGA ZA JEGO WIERNOŚĆ

Zaśpiewajcie razem kilka pieśni dziękując Bogu za jego wierność.

Poproś uczestników kursu, by pomyśleli o jakichś krótkich fragmentach Pisma, które mówią o Bożej wierności i przeczytali je całej grupie.

II. PRZYPOMNIENIE BOŻYCH BŁOGOSŁAWIEŃSTW Z PRZESZŁOŚCI

A. Dla każdego z nas osobiście

Podzielcie się krótkimi świadectwami, jak Bóg działał dla waszego osobistego zbawienia i wzrostu.

B. Dla naszych rodzin

Podzielcie się świadectwami Bożego działania w waszych rodzinach.

C. W waszej służbie zakładania kościołów

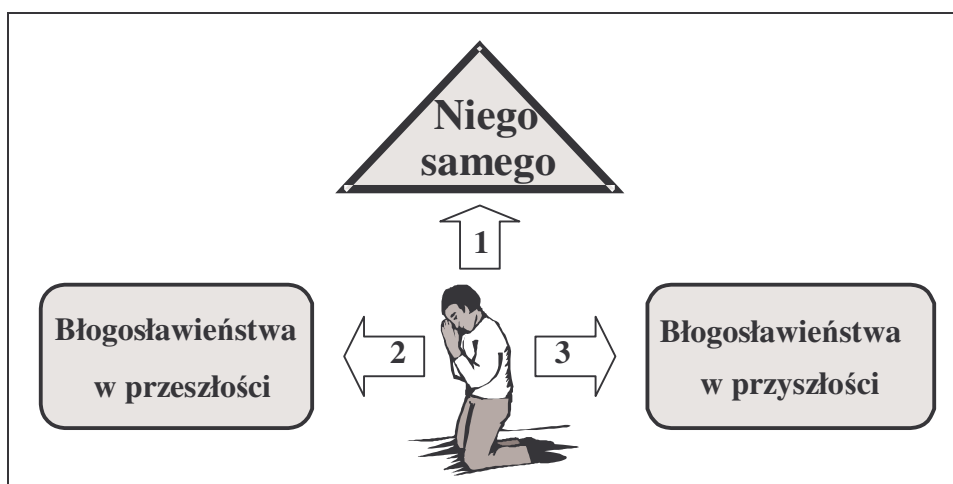
- Niech trzy lub cztery osoby podzielą się z całą grupą tym, jak widzieli Boże błogosławieństwo w ich służbie zakładania kościołów lub tym, czego Bóg nauczył ich w trakcie tego kursu.
- W małych grupach każdy, kto chce, może podzielić się Bożymi błogosławieństwami.

D. Dla kościoła w waszym narodzie

Lekcja 18 w sekcji Kościół pt. „Historia chrześcijaństwa w Polsce” przedstawiała podstawową historię chrześcijaństwa w waszym kraju. Wykorzystajcie to jako przewodnik do modlitwy.

- Dziękujcie Bogu za pierwszych misjonarzy, którzy przynieśli Ewangelię do waszego kraju.
- Dziękujcie Bogu za przygotowanie serc pierwszych wierzących, którzy przyjęli Ewangelię.
- Wychwalajcie Boga za chrześcijańskich męczenników – tych, którzy zginęli za wiarę w waszym kraju.
- Dziękujcie Bogu za misjonarzy, którzy zostali wysłani z waszego kraju do innych części świata.
- Wychwalajcie Boga za zachowanie kościoła w ciągu historii.

Ilustracja 12.1 Dziękujemy Bogu za . . .

III. MÓDLICIE SIĘ ZA STAŁĄ PRACĘ ZAKŁADANIA KOŚCIOŁÓW

Niech uczestnicy kursu modlą się w małych grupach nawzajem za swoją służbę. Módlcie się o postęp Królestwa Bożego w miastach i regionach, gdzie zakładacie kościoły. Módlcie się o wolność i odwagę do głoszenia Ewangelii.

W dużej grupie módlcie się za cały naród. Proście Boga o stały wzrost i rozwój Królestwa Bożego, tak by przeniknęło do wszystkich zakątków narodu. Proście, by Ewangelia dotarła do grup narodowościowych, które jej nie znają. Wykorzystajcie mapę kraju i listę grup etnicznych, do których nie dotarła jeszcze Ewangelia, aby pomóc sobie w modlitwie.

IV. ŚWIĘTUJCIE DOBRÓC BOGA PIEŚNIAMI I UWIELBIENIEM

Uwaga: na zakończenie możecie zaplanować utworzenie grupy stałego wzajemnego wsparcia dla chrześcijan zakładających kościoły, która mogłaby spotykać się na szczeblu regionalnym raz w miesiącu lub raz na kwartał w celu wspólnej modlitwy,

dzielenia się, dalszego uczenia się i wzajemnego zachęcania się przez założycieli kościołów w waszej służbie.

